Furka István

Levelek

Furka István

Levelek

Debreceni Egyetemi Kiadó
Debrecen University Press
2025

A kötet a Filum-Furka Bt., Debrecen támogatásával jelent meg

Lektorok:
Prof. Dr. Bitskey István
Prof. Dr. Sápy Péter

© Furka István, 2018
© Prof. Dr. Mikó Irén, 2025
© Debreceni Egyetemi Kiadó, 2018, 2025
ISBN 978 963 318 760 9 (print)

ISBN 978 963 615 287 1 (pdf)

Kiadta: a Debreceni Egyetemi Kiadó, az 1795-ben alapított
Magyar Könyvkiadók és Könyvterjesztők Egyesülésének a tagja
dupress.unideb.hu
Felelős kiadó: Karácsony Gyöngyi
Debrecen, 2025

Prof. dr. Furka István
egyetemi tanár
A könyv megjelenésének évében az intézetben orvosdoktorrá avatását követőn a 60. tanévét kezdte el. A Műtéttani Intézethez – amit hosszabb időn át vezetett is – kötődő sok-sok élményéből, személyét is érintő eseményeiből kötött egy újabb csokorra valót „Levelek” formájában.

Prof. dr. Mikó Irén
A Szerzőnek évtizedek óta alkotótársa. Nagy hozzáértéssel és gyakorlattal gondozta és rendezte e kéziratot is a könyv megjelenéséig.

Juhászné Marosi Edit
szerkesztő,
aki e könyvnek is a nyomdai formába öntését álmodta meg.

Gavallérné Császár Veronika
vezető titkárnő,
aki a gondolatok, történések betűbe formálását végezte ezúttal is.

Előlevél

A levél fogalma szerintem két ember vagy emberek közötti intim kapcsolat. Nagy valószínűség szerint az értelmező szótárak nem így határozzák meg e fogalmat.

A levelekben köszöntök, kérek, kifejezek valamit, részvétet nyilvánítok, ami a legbensőmből jön. Így lehetnek olyan gondolatok is, ami mások érdeklődését is felkelthetik.

Egy intim kapcsolatban talán jobban kitárulkozik az ember – így tisztábban lehet megítélni, megismerni magát a levélírót és a címzetteket.

Töprengek, vívódok, hogy kell-e másoknak, a köznek, így nyomtatott formában a „Levelek".

A könyv tervezett összeállításánál, szerkesztésénél gondok, de még több gondolat bukkant elő, ezért úgy határoztam, hogy ezekről egy „Utólevél"-ben fogok beszámolni, már csak azért is, mert szeretem, ha egyes dolgok leülepednek.

Ezért arra kérem a Kedves Olvasót – mivel ez rendhagyó kiadvány –, hogy rendhagyó módon, mielőtt belelapozna a könyvbe, az „Utólevel"-et szíveskedjen elolvasni.

Ennek ellenére őrlődöm – a végső lökést az igen mellett a történészek adták meg: ezekben a nagyon egyéni írásokban, még inkább a sorok között, olyan tények vannak, amelyek nagyon hasznosak lehetnek egy-egy kor, esemény, vagy egy személyiség megismeréséhez.

Hát, akkor legyen…

Közben újabb gond adódott: a nyomda meg a forma.
Nem szeretném, hogy kemény fedeles könyv legyen – mert a leveleket is papírlapra írjuk –, a leveleket kifejező borítóval.

Az eddigi könyveimet is méltó megjelenés, szerkesztés jellemezte, így kérem a segítőket, hogy ismét adjanak bele apait-anyait.

Ha így összeállt minden:
Hát, akkor legyen!

Debrecen, 2018. november 25.

Ui.: A sok-sok levél közül egy csokrot a „Válogatott levelek” cím alatt szedtem össze, amíg a 70-es, illetőleg 80-as számok a születésnapommal kapcsolatosak.

Furka István

70.

Bagdi Károly és Miklósi Ferenc részére
Budapest

Kedves Mindkettőtök!

Szépmívű, csodálatos ajándékotokra tekintve hirtelen a költő szavai jutottak eszembe:

„bort kupámba, bort,
embert a gátra”

A bor, az valami nemességet, különlegességet is jelent, amelyet csak remek, veretes kupából lehet inni.

Valahogy, érdekes módon úgy érzem, hogy Ti és Mi így jelképesen összetartozunk – próbáljuk munkánk eredményét, a bort – a Ti általatok megtervezett körülményekbe – a kupákba önteni, hogy hasznos, gyümölcsöző, kellemes, élvezetes kongresszus jöjjön ki belőle.

Embert a gáton – a fenti szemüvegen keresztül nézve – csak Ti és Mi tudjuk, hogy ez mit jelent igazán.

Köszönöm, hogy felejthetetlenné tettétek számomra azt a napot, amelynek emléke, élménye életem végéig elkísér majd.

Debrecen, 2005. június 4.

Szeretettel ölel mindkettőtöket,
meleg barátsággal:
István

Baradnay Gyula Professzor Úr részére
Szeged

Igen Tisztelt Professzor Úr!
Kedves Gyulám!

Bár kissé megkésve írom köszönő soraim kedves születésnapi köszöntő leveledre, de valahogy tornyosultak hirtelen a dolgok (utazás bel- külföldön, pályázatok, stb.), úgyhogy a magam dolgaival biz' elmaradtam.

Elismerő soraidat mindketten azért tartjuk számunkra igen fontosnak, mert olyan embertől származik, akinek értékítéletét, magas szakmai ismereteit és emberségét mindig is nagyra becsültük, becsüljük.

Debrecen, 2005. július 4.

Szeretettel köszöntelek mindkettőnk nevében:

Adassék e levél
Alsóregmeczi és Felsőregmeczi Baradnay Gyulának,
melynek küldője Nagyalföldi-Tiszántúli-Debreczeni
Furka István, ki Gyula-i születésű.

Bauer Miklós Professzor Úr részére
Pécs

Mélyen Tisztelt Professzor Úr!
Kedves Miklós Bátyám!

Örömmel vettem kedves köszöntő soraid születésnapom alkalmából.

Nagyon tetszett a szerencséről szóló eszmefuttatások – valóban, az élethez szerencse is szükségeltetik.

Egy ilyen alkalommal óhatatlanul is emlékezik az ember, s a kedveseket összegyűjti. Nekem nagyon kedves emlékeim vannak találkozásainkról (például a legutóbb a Pécs–Budapesti vonaton), mert számomra Bauer Miklós egy igazi úriember, s találkozásaink élményszámba mennek részemre.

Köszönöm még egyszer kedves soraid. Remélem, hogy összeakadunk majd valahol, és akkor személyesen is megköszönhetem jókívánságaidat.

Debrecen, 2005. július 13.

Baráti szeretettel ölel:
Furka István

Erdélyi Béla Főorvos Úr részére
Eger

Mélyen tisztelt Főorvos Úr és Csapatod!
Kedves Bélám!

Születésnapi jókívánságaitokat ezúton köszönöm. A kései válasz – több bel- és külföldi elfoglaltság, na meg a vizsgák miatt volt, melyet kérek megbocsátani.

Nektek és személy szerint Neked is sok minden jót kívánok, hogy továbbra is csodálhassam, hogy mindennapi nehézségek, küzdelmek mellett van erőtök az új iránt.

Debrecen, 2005. július 5.

Szeretettel köszöntelek Benneteket:

Prof. Dr. Furka István

Facskó Andrea Tanárnő részére

Igen Tisztelt Tanárnő!
Kedves Andikám!

Nagy örömömre szolgált, hogy megtiszteltél jelenléteddel a szülinapomon.

Az ajándékaid különlegesek és szépek, mint Tenmagad – mert Te is különlegesen magas mércét állítasz magad elé, és amit csinálsz, az szép. Kedves megjelenésed mindig örömmel tölt el, a belőled áradó jóság szívmelengető. Körünkhöz tartozónak érezlek.

Még egyszer köszönöm, hogy eljöttél, a fiúkat üdvözlöm.

Debrecen, 2005. június 4.

Szeretettel:
István

Dr. Gamal E. Mohamed Igazgató Úr részére
Budaörs

Kedves Gamikám és Györgyikém!

Mindenekelőtt születésnapomon elmondott köszöntődet köszönöm. Igazi baráti szavak voltak.

A „boradagoló kombinát" pedig igen jó szolgálatot tesz – hisz műben van.

Mindkettőtöknek köszönök mindent.

Debrecen, 2005. július 14.

Szeretettel:
Furka István

Gergely Judith Professzornő és
Kulcsár András Professzor Úr részére

Kedves Judithka és Bandi Bátyám!

Igaz, hamarabb kellett volna írnom, de annyi minden utazás (külföld – belföld egyaránt) jött közbe –, hogy a „magam dolgaihoz" csak most jutottam hozzá.

Mindenekelőtt külön köszönöm, hogy megtiszteltek a születésnapi összejövetelemnél, és az külön öröm, hogy az üdvözlő kártyán az állt, hogy „kedves barátunknak" – mondanom sem kell, hogy ez igen jól esett.

Debrecen, 2005. június 28.

Kézcsókkal és üdvözlettel:
István

Gervain Mihály Főorvos Úr részére
Orosháza

Igen Tisztelt Főigazgató Úr!
Kedves Misikém!

Az „Orosháza Városi Önkormányzat Kórháza Tudományos Munkássága 2000–2004 között" című kiadványotokat köszönettel megkaptuk. Nem az udvariasság diktálta „szokványos" gratuláló sorokat írjuk, hanem tudva azt, hogy a napi rutin embert, lelket próbáló hétköznapjai mellett ez a „produkció" valóban elismerésre méltó.

Akár a betegforgalom/orvos/közleményszám, akár a tudományra ráfordított összeg/közlemény/orvos rátát nézzük – amennyire ismereteink ezt megengedik – a magyarországi viszonyok között Ti messze az élmezőnyben vagytok. Bár minden kórháznak olyan vezetője lenne, mint Te, akinek a „napi bajok" mellett erre is jut energiája.

Még egyszer megköszönjük a kiadványt, melyhez ismételten gratulálunk, és további hasonlókat várunk.

Debrecen, 2005. június 4.

Szeretettel üdvözlünk:

Ilcsi *István*

Dr. Mikó Irén *Prof. Dr. Furka István*

Ui.: Köszönöm a születésnapomra küldött kedves soraidat is.

Gregus Erika Főorvosnő részére
Miskolc

Igen Tisztelt Főorvosnő!
Kedves Erika!

Kicsit megkésve köszönöm meg (sok utazás – belföldön, külföldön egyaránt), hogy megtiszteltél jelenléteddel a születésnapomon.

Annyira jó volt látni benneteket, hogy az elvetett mag szárba szökkent, és azt, hogy emlékeztettetek arra a kedves időszakra, amelyet együtt töltöttünk...

A soha el nem hervadó virág jelzi, hogy itt vagytok velem.

Isten éltessen Téged is.

Debrecen, 2005. június 29.

Szeretettel:
István bátyátok

Keszthelyi István Főorvos Úr részére
Fehérgyarmat

Tisztelt Főorvos Úr!
Kedves Pisti!

Köszönöm, hogy megtiszteltetek jelenlétetekkel a születésnapi összejövetelen. A fehérgyarmati plakett hátoldalán lévő köszönő mondatod igen jólesett.

Debrecen, 2005. június 23.

Szeretettel köszönt:

Prof. Dr. Furka István

Kósa Csaba Főorvos Úr részére

Kedves Csaba!

Kissé megkésve köszönöm meg kedves soraid, melyet a születésnapomra küldtél, de az ember „maga dolgai" mindig késedelmet szenvednek.

Köszönöm, hogy üdvözöltél a 70 évesek klubjában – hisz Leventével együtt már mi is odatartozunk, azaz „hetvenkedhetünk".

Köszönöm az üdvözlésedet és méltatásodat még egyszer, mert hisz egy olyan embertől kaptam, akire mindig felnéztem, hisz nem csak gyakorlatvezetőm voltál, hanem szakmai téren és emberségből is mérce voltál és vagy.

Debrecen, 2005. július 4.

Szeretettel és barátsággal köszöntöm Ildikót is:

István

Kóti Árpád és Felesége részére

Kedves Ildikó és Árpád!

Igazán jól esett, hogy születésnapomon „öreg barátotokat" köszöntöttetek. Külön köszönöm a lapon lévő idézetet: „A fiatalság a lélek állapota – semmi köze a korhoz, annál több a hozzáálláshoz." – Úgy érzem, nagyon találó.

Késői válaszomnak oka: mostanság egyik bel- és külföldi kongresszus éri a másikat, szóval van tennivalóm bőven.

Kellemes nyaralást kívánok mindkettőtöknek, megköszönve jókívánságaitokat.

Debrecen, 2005. július 5.

Szeretettel:
István

Lelovics Zsuzsanna részére
Kaposvár

Kedves Zsuzsa!

A „Fordulópont”-os jókívánságait megkaptam, és külön köszönöm, hogy a tanulmányát is elolvashattam. Igen, a gyermekéhezés nagyon fájó. – Az írásában lévő adatok megrázóak.

Az üdvözlő kártya idézete rendkívül érdekes.

– Gondolja-e, hogy én a hullámokat megszelídíthetem?

Kedves sorait és tanulmányát köszönöm, az utóbbihoz még gratulálok is.

Debrecen, 2005. június 28.

Szívélyes üdvözlettel:

Prof. Dr. Furka István

Miske László Művész Úr részére

Igen Tisztelt Művész Úr!
Kedves Lacikám!

Nagyon köszönöm, hogy megtiszteltél megjelenéseddel a születésnapomon. Nagyon örültem ennek, hisz a régi ismeretség-barátság messze nyúlik vissza, még a váradi időkig, s ha sok időt nem is töltöttünk együtt, de az értékítéletünk, s a világról vallott dolgaink egyeznek.

Igaz, kissé késve reagálok, de annyira torlódtak a dolgok, hogy a magam dolgaira csak most jutott idő.

Felbontva a Tőled kapott kedves villányit, gondolatban koccintva Veled, annyi sikert kívánok Neked, mint amennyit magamnak szeretnék.

Évának kézcsókom küldöm.

Debrecen, 2005. július 14.

Téged sok szeretettel ölel:
István

Orgován György Professzor Úr részére
Budapest

Igen Tisztelt Professzor Úr!
Kedves Gyurikám!

A kétkötetes „A Magyar Királyi Honvéd Ludovika Akadémia és a testvérintézetek összefoglalt története” igényes szép munka számomra a haza – hazaszeretet – hazafiság – helytállás – hűség üzenetét hordozza.

Nagyon köszönöm, hogy eljöttél, és hogy ott voltál.

Debrecen, 2005. június 20.

Meleg szeretettel köszönt:
István

Országh László Főorvos Úr részére
Miskolc

Igen tisztelt Főorvos Úr!
Kedves Lacikám!

Köszönöm, hogy eljöttetek a szülinapomra, s megtiszteltél jelenléteddel. Kicsit késve írom e néhány sort, de annyi teendővel látnak el, hogy a „magán dolgaim”-ra alig jut időm.

Köszönöm a „hervadhatatlan virág”-ot, így mindig itt vagytok velem.

Isten éltessen Téged is.

Debrecen, 2005. június 29.

Szeretettel:
István bátyátok

Pál Marianna Főorvosnő részére
Miskolc

Igen Tisztelt Főorvos Nő!
Kedves Mariann!

Amikor megláttalak Benneteket a szülinapomon melegség töltött el, és nem csak annak örültem, hogy megtiszteltetek, hanem az ifjúságomra is emlékeztem…

Nagyon köszönöm a „hervadhatatlan virág”-ot – itt van velem, így Ti is.

Isten áldjon Téged is.

Debrecen, 2005. június 29.

Szeretettel:
István bátyátok

Palágyi Ernő Polgármester Úr részére
Pálháza

Kedves Ernő és Családod!

Sajnos csak most jutottam hozzá, hogy a magam dolgaival is tudjak egy kicsit foglalatoskodni, ezért a késői válasz. Oda voltunk kis-ázsiai kongresszuson, belföldi kongresszusok sorozatban, no meg a vizsgáztatás – szóval van mit csinálni.

Kedves Testvérem!

Nagyon-nagyon köszönöm, hogy a születésnapomra eljöttél, névre szóló nemes itallal köszöntöttél. Beszélgetni, igaz, nem tudtunk, valahogy így alakultak a dolgok, de úgy gondolom, hogy talán a nyáron lesz majd rá alkalom, hogy ezt pótoljuk – hisz annyi mindenről jó emlékezni, annyi, de annyi minden összeköt bennünket.

Ahogy így elnézegetem ezt az üveget, rengeteg minden eszembe jut – így az első találkozásunk, a házassági tanúskodáson keresztül a kedves hutai estéken át a pusztafalusi vigasságokig sok-sok minden .....

Szalad az idő – de hát ez az élet rendje. Még egyszer nagyon köszönöm, hogy itt voltál.

Debrecen, 2005. július 14.

Meleg szeretettel ölel:
István testvéred

Palágyi István Főorvos Úr részére
Miskolc

Igen Tisztelt Főorvos Úr!
Kedves Pisti!

Nagyon jól esett, hogy itt voltál a szülinapomon – amikor megláttalak Benneteket, a régi kedves napok jutottak eszembe. Azok felejthetetlenek, mint ahogy az ember ifjúsága is.

A „hervadhatatlan virág" itt van velem, így Ti is.

Isten éltessen Téged is.

Debrecen, 2005. június 29.

Szeretettel:
István bátyátok

Papp László Tanár Úr részére

Igen Tisztelt Tanár Úr!
Kedves Lacikám!

Kissé megkésve (annyi feladatom van és volt) írom e néhány sort, hogy megköszönjem, hogy jelenléteddel megtiszteltél születésnapomon.

Köszöntő lapodon írod, hogy köszönöd az indíttatást – nincs annál felemelőbb érzés, amikor látja az ember, hogy az elültetett vessző terebélyes fává nőtt – s ehhez egy kis köze is van.

Köszönöm XXIII. János Pápa – pápai idézetét. Igen, „Az ember megy a maga útján".

Járd Te is – légy sikeres, mint eddig. Ne feledkezz meg azokról, akik segítettek, hogy Te is azt tehesd.

Isten áldjon téged is.

Debrecen, 2005. június 28.

Szeretettel:
István bátyád

Pintér József Professzor Úr és Felesége részére
Budapest

Kedves Jóska Bátyám és Klárikám!

Kedves soraidat nagyon köszönöm, nagyon jól estek.

Igen, nagyon telik az idő, és mindig van egy kérdőjel, hogy elvégezted-e a „kirótt" feladatokat, és hogyan.

Ezt azért írom Neked, mert számomra nagyon érdekesek voltak a megjelent írásaid, mert hisz Te is érintesz nagyon komoly kérdéseket, s így megérted, hogy miért visszatérő gondolatom a fenti.

Nagyon örültem, hogy most így írásban találkoztunk – hisz annyi minden összeköt bennünket, s most a levélírás közben sok-sok minden eszembe jutott.

Mindkettőtöknek sok minden jót kívánok.

Debrecen, 2005. július 13.

Nagyon sok szeretettel ölel:
István

Plank András részére
Budapest

Kedves Andris!

Kicsit megkésve, de nagyon köszönöm a születésnapi jókívánságaidat.

Nagyon sajnálom, hogy személyesen nem tudtunk találkozni, pedig jó lett volna egy kicsit visszaemlékezni az elmúlt időkre, hisz oly sok közös és szép emlékünk van, amelyre jó visszagondolni.

Várom a jövőbeni találkozásunkat.

Debrecen, 2005. július 5.

Szeretettel:
István bátyád

Rák Kálmánné Professzorné Asszony részére

Kedves Anikó!

A lélek kész, de a test erőtelen – az Írás szerint –, de most a lélek is erőtelen. Erőtlen, mert amit szeretne mondani, ahhoz a szavak erőtlenek, de az élet megy tovább…

Hálát adok az Istennek, hogy megengedte, hogy a születésnapi összejövetelemen üdvözölhettelek Mindkettőtöket, és külön köszönöm a kedves könyvet, amit kaptam Tőletek, Kálmán kedves ajánló soraival és keze írásával. Ezt a kézírást nagyon őrzöm, mert olyan embertől származik, akit mind életében, mind halottaiban is csak tisztelni tudok, mert ebben az erkölcsi értéktől fogyó világban igazgyöngyöt mutatott nekünk.

Sajnos kevésnek érzem azt az időt, amit Vele tölthettem, s amikor egy-egy rövid telefonbeszélgetés erejéig eszmét cserélhettünk.

Személy szerint engem is nagy veszteség ért –, de Ilcsi is hasonlóan érez.

Ha azt mondjuk, hogy megnyugvást adjon a Teremtő a megváltoztathatatlanba – akkor az nagyon kevés, de az élet megy tovább… Azon a fájó napon azt mondtam, hogy ránk számíthatsz mindkettőnk nevében, azt szívből mondtam.

Debrecen, 2005. június 28.

Kézcsókkal:
István

Szabolcsi Miklós és Felesége részére
Debrecen

Kedves Kati és Miki!

Igaz, kicsit megkésve, de most jutott időm arra, hogy a magam dolgaival is törődjek (kül-, belföldi kongresszusok, és végtelen vizsgáztatások), hogy megköszönjem kedves távirati jókívánságaitokat.

Ha én most le tudnám „kottázni", hogy milyen jól esett köszöntésetek, akkor bizony nagyon kedves, szárnyaló dallam lenne.

Debrecen, 2005. július 5.

Nagy szeretettel köszöntelek
Mindkettőtöket:
Furka István

Szabó Zoltán Professzor Úr részére
Budapest

Kedves szeretve tisztelt Zoltán bátyám!

Nagyon kedves soraidat egy legfiatalabb új tag az „idősek klubjából" ezúton szeretettel köszöni.

Én is úgy érzem, hogy nagyon szerencsés vagyok, hogy annak idején megismerhettelek; öröm számomra, hogy barátodnak mondasz, melyről én is így vélekedek. Megtoldva azzal, hogy nagy tisztelettel vagyok irántad emberséged, tudásod okán.

Még egyszer nagyon köszönöm kedves soraidat.

Debrecen, 2005. június 4.

Sok-sok szeretettel köszönt a keleti végekről:
István

Dr. Szentkereszty Béla Tanár Úr részére

Kedves Béla Bátyám!

Nagyon köszönöm távirati jókívánságaidat. Igen jól estek. Igen az idő rohan, s talán csak akkor veszi észre az ember, amikor egy-egy „dátum" megállásra készteti.

Köszönöm, hogy éveken keresztül együtt tevékenykedhettünk, mely számomra igen kedves idők voltak, sokat tanulhattam Tőled.

Debrecen, 2005. július 13.

Szeretettel ölel:
István

Szentléleki Károly Főorvos Úr részére
Vác

Igen Tisztelt Főorvos Úr!
Kedves Karcsikám!

Mindenekelőtt köszönöm, hogy messze földről elfáradtál a születésnapomra, mindig hozva barátságodat.

A Wass Albert könyvet külön köszönöm, a benne lévő egyik írás, melyet csillaggal is megjelöltél, a Te és az Isten – megindító és döbbenetes. Az elsők között olvastam el, hálás vagyok érte.

Debrecen, 2005. június 4.

Isten áldjon családoddal együtt, szeretettel:
István

Tamás Róbert Főorvos Úr és Felesége részére
Budapest

Kedves Csillukám és Robikám!

Ti mindketten a szívemhez közel álló emberek vagytok, így nagyon jól esett, hogy megtiszteltetek szeretetetekkel és eljövetelekkel a születésnapi összejövetelemre.

A hűség jelképeként kapott ajándék – a kutya – szobám egyik dísze.

Debrecen, 2005. június 4.

Sok szeretettel ölellek benneteket, szeretettel:
István

Tréfás György Színművész Úr és Felesége részére

Kedves Katikám és Gyurikám!

E levél bár késettnek tűnhet, de az oka mindjárt kiderül. Ha tehetem a körülöttem lévő eseményeket szeretem kellő „idő távlatából" szemlélni –, mert, hogy a hirtelen láng még később is izzik-e – azaz ne legyen homály a szememen, hogy tisztán értékelhessek.

Ilyen volt számomra ez év májusának idusa – az Istentől ajándékozott hetvenedik.

Többször átélve – melyhez a technika is segített – hálás lehetek barátaimnak, akik a szeretet gyönyörű érzésével vettek körül, s megajándékoztak vele. Mindkettőtöknek a jelenléten túlmenően, még Gyurinak kellemes „közös dalunk" megszólaltatását is köszönöm, felejthetetlen volt – mert bár többször „műsorra került" –, de akkor és ott ez adta számomra az egyedi köszöntőt, és a szívhez szólót.

Köszönöm a „TEXAS" című könyvet, benne a tréfási versel is, melyet csak olyan ember írhat, aki ismer engem, igaz barátnak tart, és szívből jön.

A könyvnek tartalmán kívül számomra még egy külön üzenete is van: a Ti figyelmességeteknek egyik külön jele, hisz a szerző gyulai, azaz földi. Igen, a szülőföld, a gyökerek igen meghatározóak, nekem igen fontosak.

Hálás vagyok a Jóistennek, hogy Veletek hosszabb ideje együtt lehetek – lehetünk, hisz ebben a kiüresedő félben lévő értékvesztett és tévesztett, egyedül csak a pénz hamis Istenében hívő világban oly kevés az olyan ember, mint Ti vagytok, akiknek a barátság, a tiszta emberség és az érték szent.

Debrecen, 2005. augusztus

Szeretettel:
István

Varga Béláné részére
Hajdúböszörmény

Kedves Erzsike néni,
(legaranyosabb, legkedvesebb, „legöregebb” gyermekem)!

Bár kicsit megkésve (annyi dolgom van még mindig), hogy csak most tudom megköszönni a kedves távirati születésnapi köszöntését.

Az Isten éltesse Erzsike nénit is sokáig.

Debrecen, 2005. július 5.

Szeretettel:

Prof. Dr. Furka István

80.

Bacskó György Főorvos Úr részére

Igen Tisztelt Főorvos Úr!
Méltóságos Uram!
Kedves Gyurikám!

Örömmel töltött el, mikor megpillantottalak a szülinapomon a köszöntők között. A régi barátok mindig megdobogtatják a szívemet.

Gyurikám! Mikortól is neveztél és hívsz engem „Kegyelmes Uram"-nak? Meg tudnád mondani? Visszaemlékezéseink megérne egy poharazgatós estét. Tudod? Addig, amíg lehet. Hogy meddig?...

Na, de ne ez legyen a legfőbb dolog, hanem az, hogy ha hallak, vagy látlak (TV vagy újság), büszkeséggel tölt el engem is a Te sikered.

Méltóságos Uramat úgy köszönti most a Kegyelmes, hogy átnyújt barátsága jeleként a legújabb könyvéből egy dedikált kötetet.

Debrecen, 2015. május havában

Szeretettel,
a Kegyelmes Úrnak becézett:
István Bátyád

Bács Zoltán Kancellár Úr részére

Igen Tisztelt Kancellár Úr!
Kedves Zolikám!

Nagyon köszönöm személyes jelenlétedet a születésnapi köszöntésemen.

A korkülönbségünk ellenére is van valami alig meghatározható a közös kapcsolatunkban, és úgy érzem, nemcsak a rajongásig menő sportszeretetünk. A sport – különösen a foci – egy különleges kapcsolat különböző korú, nemű, képesítésű és egyéb érdeklődésűek között. Ez egy segítő kulcs egymás iránt.

Köszönöm még egyszer köszöntésedet, jelenlétedet.

Debrecen, 2015. május havában

Szeretettel, barátsággal:
István bátyád

Balla Gábor részére
MediChoir kórusvezető

Kedves Barátom!

A dal, az ének mindig megérinti az ember lelkét, hol így, hol úgy: a 42. zsoltár megindító szöveg- és dallamvilága különös ünnepélyességet jelentett születésnapi összejövetelemen, nagyszerű indítás volt – köszönöm Nektek, meg a végén a felszabadult Diákdalokat és a teraszon az együtt éneklésetek et is!

Amikor ostorozzák a fiatalság lélektelenségét-fásultságát, akkor hallgatva Titeket, Ti vagytok a remény szigete – gondolva azt, hogy a hullámzás hozta termőföld nagyítja azt.

Nagyon nehéz szavakba önteni köszönetemet úgy, ahogy azt Ti megérdemelnétek. Kérem, add át köszönetemet a Kórus valamennyi tagjának is.

Egyúttal szeretettel küldöm legújabb kötetemet.

Debrecen, 2015. május havában

Barátsággal, szeretettel:

Prof. Dr. Furka István

Bende Sándor Tanár Úr részére
Miskolc

Igen Tisztelt Tanár Úr!
Kedves Sanyikám!

A lélek kész, de a test erőtelen – hogy religiózus hasonlattal éljek.

Szerettem volna személyesen is köszönteni Téged a Balassán, viszonozva kedves emberi köszöntésedet a születésnapomon, de hát ember tervez...

Ha valaki ezt megértheti, Te biztosan megtudod. Jobb-rosszabb időszakok vannak már ilyen korban – a magyar nyelv is mondja, hol kerék, hol talp. De a jövőt nézve én változatlanul optimista vagyok.

Fogadd a Balassa Emlékéremért és a nagyszerű előadásodért gratulációmat, nagyrabecsülésem jeleként pedig az újabb kötetemet.

Debrecen, 2015. május havában

Barátsággal:
István bátyád

Berta András Professzor Úr részére

Igen Tisztelt Professzor Úr!
Kedves András!

Köszönöm, hogy életed e nehéz, remélhetőleg rövid szakaszában is gondoltál – a maga módján, lehetőségeihez képest segítő – öreg barátodra és személyes jelenléteddel is megtiszteltél a születésnapomon.

A 80 az sok vagy kevés? Nézőpont kérdése. Ahhoz, hogy ez eldönthessék, még legalább ennyi kellene, ami természetesen lehetetlen.

Ahogy mondani szokás, majd a hálás utókor eldönti – hálás utókor? Tisztelik-e a maiak az elődöket? Tudják-e, hogy a múlt ne mögöttük legyen, hanem azon álljunk? Mert ha az alap szilárd, akkor innen indulhatunk előre! Tudják-e? Sajnos nem költői kérdés ez manapság.

Remélem, hogy majd csak megtisztul valahogy vajúdva ez a szennyes világ.

Debrecen, 2015. május havában

Nagyrabecsülésem jeleként ajánlom a legújabb kötetemet

Szeretettel:
István

Bezsilla János Főorvos Úr részére
Miskolc

Tisztelt Főorvos Úr, Titkár Úr!
Kedves János!

Személyes jelenlétedet és köszöntésedet a születésnapi összejövetelen ezúton is köszönöm.

Azt külön nagyra értékelem, hogy igen felelősségteljes és sokrétű munkád közepette szakítottál időt, fáradságot nem kímélve, hogy el gyere.

Fogadd nagyrabecsülésem jeleként ezen újabb kötetemet.

Debrecen, 2015. május havában

Barátsággal:
István bátyád

Bíró Sándor Professzor Úr részére

Igen Tisztelt Professzor Úr!
Kedves Sanyi!

Bocsáss meg, hogy kissé megkésve köszönöm meg levélben küldött jó kívánságaidat születésnapom alkalmából.

A késés magyarázatra szorul – de nem ment fel. Az emeritusi lét számomra nem időmilliomosságot jelent, hanem hála Istennek, elég sok tennivalót, amit ha szabad így mondanom, kondícióban tart. Így előbb a kötelmek, majd ezután következhet a saját dolog.

Debrecen, 2015. május havában

Késésem megértését remélve,
Barátsággal köszönt:
István

Bitskey István Akadémikus Úr részére

Mélyen Tisztelt Akadémikus Úr!
Kedves István!

Megtiszteltetés volt számomra személyes jelenléted a születésnapi köszöntőmön, amelyet ezúton őszintén köszönök.

Az általad hozott, nekem szánt „infúzió” a legjobbak közül való.

Fogadd nagyrabecsülésem jeléül az újabb kötetemet.

Debrecen, 2015. május havában

Nejednek kézcsókom,
Téged szeretettel köszönt:
István

Bodolay Edit Professzornő részére

Igen Tisztelt Professzornő!
Kedves Editke!

Nagyon kedves gesztus volt részedről, hogy a szülinapomon személyesen köszöntöttél, amit ezúton nagyon köszönök. Jó volt látni Téged!

Szaladnak az évek és észre se veszi az ember, hogy kevesebb van előre, mint amit már elhagyott.

Nagyrabecsülésem jeléül fogadd el újabb kötetemet.

Debrecen, 2015. május havában

Szeretettel:
István

Boros Mihály Professzor Úr részére
Szeged

Mélyen Tisztelt Professzor Úr!
Kedves Misi!

A személyes pécsi születésnapi köszöntésedet köszönöm, számomra ez többet jelentett, mint a hivatalos kötelező.

Az emberi kapcsolat a humánum jegyében előrébb való nálam minden másnál.

Különleges borod palackját majd egy különleges alkalomból bontom ki, hogy mikor, azt pontosan nem tudom, de ha a hangulatom, egy esemény, vagy egyszerűen a bensőm azt sugallja, hogy most! – majd akkor!

A bor a Bibliában is különleges helyet foglal el, valahogy ez rávetül az emberre is.

A nyitással sokáig nem várok – bár az idő talán sürgetne-, de ígérem, időben megteszem.

Debrecen, 2015. május havában

Ismételten köszöni köszöntésedet
egy ifjú(?) 80 éves:
István

Ui.: Fogadd újabb kötetem nagyrabecsülésem jeléül.

Czink Irén Főorvosnő részére

Igen Tisztelt Főorvosnő!
Kedves Irénke!
Aranyos Szerencsi Kislány!

Születésnapi köszöntésed kapcsán – megköszönve jókívánságaidat – pattant ki a „Szerencsi Kislány" megszólítás, emlékezve a múltra.

Ez a szülinap visszapillantást is megenged, nagyon jó érzés visszanézni Rátok, akik talán tőlünk is kaptatok láthatatlan hamuba sült pogácsát, amiből a nehézségek, vagy az előtornyosuló feladatok során jól esett egy-egy éhségcsillapító falatot megenni.

Úgy érzem, hogy akármerre vitt a sorsotok, van egy kis emléknek nevezett érzés, ami úgy érzem, ott van a lelketek mélyén. Nálam ez nagy terület.

Köszönöm a jó Istennek, hogy ilyen sorsot szánt nekem.

Szeretetem jeleként küldöm legújabb kötetemet.

Debrecen, 2015. május havában

István Bátyád

Csepura Olga Főorvosnő részére

Mélyen Tisztelt Elnöknő!
Kedves Olga!

Az utóbbi megszólítás merésznek tűnik részemről, de valahogy úgy érzem, hogy megtehetem, hisz többször több helyen köszöntött már.

Ez a születésnapi, úgy érzem, hogy nemcsak egy hivatalos elnöki megnyilatkozás volt, hanem rövid egyszerűségében több annál, amit ezúton is köszönök.

Debrecen, 2015. május havában

Fogadja legújabb kötetemet barátságom jeleként.
Kézcsókkal:

Furka István

Csernoch László Professzor Úr és
Dr. Balatoni Ildikó részére

Kedves Ildikó és Kedves László!

Igaz, hogy túl sokat valamilyen oknál fogva nem voltunk együtt Veletek, de valamilyen éterikus szál szerint mégis valahogy ez a kötelék meleg és baráti.

E különleges kapcsolatot a Mucha „tálca" utánozhatatlan vonalai, gyönyörű színei visszatükrözik.

A mikrosebészeti kurzus alatt elkötelezett, odaadó embert ismertem meg benned, Ildikó. – Laciban pedig odafigyelő, értékelő embert.

A tál ékes darabja gyűjteményemnek, mint ahogy a Ti barátságotok is.

Debrecen, 2015. május havában

Szeretettel:
István

Ui.: Fogadjátok szeretettel újabb kötetemet.

Csiba László Professzor Úr részére

Igen Tisztelt Professzor Úr!
Kedves Lacikám!

Különleges ember, különleges módon, különlegességgel köszöntött a születésnapomon – így éreztem.

„A bor géniusza" számomra egy különleges kötet, hálás vagyok külön ezért az ajándékért. A benne lévő gondolatok továbbgondolkodásra késztetnek, annak ellenére, hogy első olvasásra nem tűnnek mindig „súlyosnak".

Igen, a bor szerintem is különleges csoda. A kedves köszöntésedet azzal is megköszönöm, hogy újabb kötetemet ajánlom nagyrabecsülésem jeleként, bár ezt nem „töltőtollal" írtam.

Debrecen, 2015. május havában

Nagy szeretettel köszönt:
István

Damjanovich László Professzor Úr részére

Tisztelt Professzor Úr!
Kedves László!

Születésnapi személyes köszöntésedet ezúton köszönöm. Nagyra értékelem, hogy sűrű elfoglaltságod mellett – egy klinika igazgatása bizony az – szakítottál időt, hogy kedves szavaiddal jó kívánságaidat kifejezd, melyet újabb kötetemmel ezúton viszonzok.

Köszönöm kedves Munkatársadnak is egyúttal az átnyújtott szép csokrot!

Debrecen, 2015. május havában

Barátsággal üdvözöllek:
Furka István

Dr. Deák Ádám részére

Tisztelt Tanársegéd Úr!
Kedves Ádám!

Mindenekelőtt – bár kicsit késve – megköszönöm, hogy jelenléteddel és egy csíksomlyói párlattal is köszöntöttél születésnapomon.

Hogy mit rejt a „Salvator", majd később derül ki, mert ilyen palackot csak jeles összejöveteleken illik kibontani. A címkén jelzett keserű likőr veszélyes, mert az nagyon is meghozhatja az étvágyat (nesze neked fogyókúra)!

Alig várom azért, hogy „alkalom" legyen, mert nem tagadom, kíváncsi is vagyok. A dózis sincs megadva és feltüntetve – ezt is meg kell határozni. Remélem, segítségemre leszel.

Debrecen, 2015. július 14.

Barátsággal:
Furka István

Dombrádi Viktor Professzor Úr részére

Igen Tisztelt Professzor Úr!
Kedves Viktor!

Nagyon köszönöm, hogy megtiszteltél a szülinapomon személyes jelenléteddel. Igazán jól esett.

Nemes gesztusodért fogadd viszonzásul nagyrabecsülésem jeléül újabb kötetemet.

Debrecen, 2015. május havában

Szeretettel, barátsággal:
István

Erdődi Ferenc Professzor Úr részére

Mélyen Tisztelt Professzor Úr!
Kedves Ferikém!

Nagyon köszönöm személyes jelenlétedet és köszöntésedet – melybe családom tagjait is belevontad – a születésnapomon.

Kedves dolog volt, hogy 70 évesnek emlegettél! Valaki megkérdezte, hogy szeretnék-e 20 éves lenni, és azt mondtam hirtelen rávágva: „Butaság a 20 év, legalább 50!"

Az Erdődi-féle nemes ital igazán a legkiválóbb közül való, amit szintén köszönök. Lesz még ebből a következő szülinapomra is?

Nagyrabecsülésem jeleként fogadd újabb kötetemet, melyet Feleségednek is ajánlok.

Debrecen, 2015. május havában

Barátsággal, szeretettel:
István

Fekete Károly Püspök Úr részére

Mélyen Tisztelt Püspök Úr!
Kedves Karcsi!

Áldott percek voltak, amikor köszöntöttél, megcsillant kollégiumi ifjúságom – nemcsak az általad hozott metszet miatt.

Nagyon szép volt a méltatásod. Valami olyannal indítottad a köszöntésemet, ami számomra felejthetetlen. „Haladásra vezető vigasztalás" könyved is különleges, mindez igazi püspöki volt.

Talán az kevés, hogy azt mondjam, köszönöm. Több idő kell műved „szemügyre vételezésére" is. A fejezetek végén lévő továbbgondolkozásra ösztönző megjegyzések különösen vonzó számomra.

Mélyen Tisztelt Püspök Úr! Kedves Karcsi! Szép köszöntésünkkel élve: Áldás és békesség kísérjen utadon!

Debrecen, 2015. május havában

Szeretettel és barátsággal:
István bátyád

Fekete Károly Professzor Úr részére

Igen Tisztelt Professzor Úr!
Kedves Karcsikám!

Igazán öröm volt számomra, hogy megtiszteltél jelenléteddel a szülinapomon, amelyet ezúton is köszönök.

Ilyenkor felizzanak a közös múlt emlékei – szép időket töltöttünk együtt, bár lehetett volna több is!

Barátságom jeléül fogadd újabb kötetemet.

Debrecen, 2015. május havában

Szeretettel:
István

Fekete Sándor Professzor Úr részére
Budapest

Igen Tisztelt Professzor Úr!
Kedves Sándor!

Nagyon kedves köszöntésedet az ülésszak előtt ezúton is köszönöm. Remek ötlet az üres könyv. Téma csőstől-csapatostól lenne, de lesz-e erőm és időm teleírni?

Ez itt a kérdés.

Debrecen, 2015. május havában

Szeretettel köszöntelek:
István

Földes István Professzor Úr részére

Mélyen Tisztelt Professzor Úr!
Kedves Pista Bátyám!

Nagy ajándék nekem, hogy megadatott, hogy egy kedves volt oktatóm is megtisztelt jelenlétével 80. születésnapi összejövetelemen.

Az jutott eszembe, ha tehetnénk és kiülnénk mi ketten a pódiumra, mi mindenről tudnánk mesélni!

Sok mindent megéltünk, túléltünk, edzett bennünket az értelmetlenség, ez az, ami csak úgy hirtelen átvillant az agyamon.

Nagyon örültem jelenlétednek, amit ezúton is köszönök, fogadd nagyrabecsülésem zálogaként legújabb kötetemet.

Debrecen, 2015. május havában

Szeretettel:
István

Galuska László Professzor Úr részére

Mélyen Tisztelt Professzor Úr!
Kedves László!

A barátom meg tudja bocsátani, hogyha kissé késve köszönöm meg születésnapi köszöntésedet. A „hivatalosakat" kellett előbb intéznem, ez is az elmaradásom egyik oka.

Jóleső érzés volt látnom Téged a vendégek között, mert felvillant bennem az együtt töltött idők nagyon kellemes emléke, amiből talán több kellett volna. Hajnalka kedves arca együttesen is megjelenik, például az egyik nótás disznótorunkon.

Hogy így telik az idő, bizony eszembe jut egyszer-egyszer, hogy mi mindent kell majd itt hagynom annak idején...

No, de ne ezen elmélkedjünk, hanem remélve majd megint eljön egy kedves összejövetel.

Nagyrabecsülésem jeleként Mindkettőtöknek ajánlom legújabb kötetemet, megköszönve köszöntéseteket.

Debrecen, 2015. július 14.

Szeretettel:
István

Gergely Judith Professzornő részére

Mélyen Tisztelt Professzornő!
Kedves, Számomra Nagyon Kedves Judithka!

Külön öröm volt számomra, hogy személyesen köszöntött születésnapomon.

Ilyenkor – lehet, hogy egy kicsit romantikus vagyok –, felizzanak az emlékeim, hogy mennyi közös dolgunk van, hirtelen nem is tudnám számba venni.

Kedves Judithkám!

Köszönöm a megtisztelő Barátságát!

Engedje meg, hogy nagyrabecsülésem zálogaként legújabb kötetemmel lepjem meg.

Debrecen, 2015. május havában

Kézcsókkal:
István

Gergely Lajos Professzor Úr részére

Igen Tisztelt Professzor Úr!
Kedves Lajos!

Születésnapom alkalmával azt, hogy felhívtál nagyon köszönöm jókívánságaiddal együtt, amelyet egy újabb kötetemmel viszonzok.

Debrecen, 2015. május havában

Barátsággal:
István

Győry Kálmán Akadémikus Úr részére

Igen Tisztelt Akadémikus Úr!
Kedves Kálmán!

Megköszönve, hogy személyesen is részt vettél a születésnapi köszöntésemen, igazán jól esett.

A számomra különleges „Scythia Hungarica" című ajándékod elmerengeni enged a múltba. Ma tisztelik-e a múltat? Elgondolkodtató..... Érdekesek voltak számomra a könyvben lévő skeletonok, meg az állatokról szóló, igen érdekes leírások.

Ismételten megköszönve jelenlétedet, ajándékodat, nagyrabecsülésem jeléül engedd meg, hogy jó szívvel ajánljam legújabb kötetemet szeretettel.

Debrecen, 2015. május havában

Kézcsókom kedves Nejednek,
Téged szeretettel köszönt, meleg barátsággal:
István

Gyurkó György Főorvos Úr részére
Salgótarján

Igen Tisztelt Főorvos Úr!
Kedves Gyurikám!

A legutóbbi telefonos beszélgetésünk alkalmával a kerek évforduló is szóba került, így aztán köszöntöttél, amit ezúton is köszönök.

Sok minden eszébe jut az embernek egy-egy évforduló során. – Talán az ünneplés közepette kevésbé az, hogy az élet véges. Pedig számot kellene vetnünk merre mentünk, mit csináltunk.

Visszaemlékezve az együtt töltött évekre fogadd barátsággal legújabb kötetemet.

Debrecen, 2015. július 14.

Szeretettel:
István

Hallay Judit Tanárnő részére

Igen Tisztelt Tanárnő!
Kedves Judit!

Különleges embernek tartalak nagy tudással és nem szokványos gondolkodásmóddal.

Amikor születésnapi köszöntésemen megpillantottalak, az villant át az agyamon, hogy nekem kellene Téged köszönteni, hiszen valamikor el is altattál, meg fel is ébresztettél.

Köszönöm, hogy megtiszteltél jelenléteddel, fogadd szeretettel legújabb kötetemet.

Debrecen, 2015. május havában

Szeretettel:
István

Dr. Hamar Attila részére
Hallgatói Önkormányzat

Kedves Fiatal Kollégám!
Kedves Attila!

Inkább azt írom, hogy kollégáim, hisz sokaknak nevében igaz szívvel, szép szóval köszöntöttél. Úgy éreztem, hogy gondolataid őszinték voltak.

Fiatalság – előttetek az élet – sikerek várnak rátok – nagy ívű pálya – igaz, ezek közhelyek, de én azt tenném még hozzá, hogy ez mind valóra váltassék, tenni kell érte sokat, igen sokat.

Szép hivatásunk útján bizony rögös szakaszokra is kell számítani, amit egyszer-egyszer nehéz átvészelni. De ha igazán élsz, éltél, segítettél, lesznek mindig, akik megfogják a kezed.

Szakmai pályád magas ívű legyen, magánéletedben szeretet és barátság vegyen körül! Ezt kívánom a fiatalság iránti tiszteletem jeléül. Barátsággal köszöntöm rajtad kívül valamennyi kedves fiatal hallgatónkat – vagy ahogy mi mondjuk – fiatal kollegánkat.

Egyúttal szeretettel küldöm legújabb kötetemet.

Debrecen, 2015. május havában

Prof. Dr. Furka István

Hegedüs Csaba Dékán Úr részére

Mélyen Tisztelt Dékán Úr!
Kedves Csaba!

Köszönöm, hogy születésnapomon kiemelten köszöntöttél. Régre nyúlik vissza kapcsolatunk, amikor én még „hetvenkedhettem" is, de ma már ezt nem tehetem, mint ahogy a riportban mondtam: „nyolcvankodás" a magyar nyelvben nincs. Nem kellene talán bevezetni?

Istenem, de szépek voltak azok a – mai szóval élve – bulik! Fiatalság, tűz, fáradhatatlanság, vidámság, egymás iránti segítség, barátság. Talán még a lehetetlenség fogalmát sem ismertük. Küzdöttünk. Tettük a dolgunk, örültünk a sikereknek, a kudarcon átsegítettük egymást, lakomák, zene, érzelmek..... Istenem, de szépek voltak!

Lehet, hogy a tűz elhamvadt, de azért a parázsnak is van melege, talán még varázsa is.

Kedves Csaba!

Én most ezt is köszönöm Neked, hogy visszaemlékeztem, felidéztem magunkat..... Köszönöm ezt is!

Debrecen, 2015. május havában

Szeretettel küldöm legújabb kötetemet
barátságunk zálogaként:
István

Imre Sándor Tanár Úr részére

Mélyen Tisztelt Tanár Úr!
Kedves Sándor!

Áldás, békesség, ahogy köszönni szoktunk.
Úgy érzem, hogy a születésnapom áldás is volt, meg békesség is, mert a jelenléteddel Te is hozzájárultál és ezt ezúton is köszönöm.

Barátságom jeleként fogadd legújabb kötetemet.

Debrecen, 2015. május havában

Szeretettel:
István

Jancsó Gábor Tanár Úr részére
Pécs

Igen Tisztelt Tanár Úr!
Kedves Gábor!

A kongresszuson megkülönböztetetten szervezett születésnapi köszöntésemet ezúton is köszönöm.

A mellékelt „infúziók" kiváló minőségűek.

Megköszönve legújabb kötetemmel a köszöntésedet és a kongresszusi szervezést,

Debrecen, 2015. május havában

További sikereket kíván:
István bátyád

Kalapos István Tanár Úr részére

Igen Tisztelt Tanár Úr!
Kedves István!

Szeretek Veled találkozni, mert valahogy valamilyen mély bugyorból Édesapád képe is elővillan, még ha egy tovatűnő pillanatra is. Nagyszerű, nagy tudású embernek tartottam, mint ahogy Téged is. Ezért is örültem személyes jelenlétednek a születésnapi köszöntésemen.

A két táblán lévő gondolatokat, ha csak részben is betartanák, és szem előtt lennének, tényleg jobb lenne e földi lét. A sok fát elpusztító, értelmetlen, zagyva plakát helyett ezeket az igazságokat kellene közzétenni.

Akarat, tudás, munka, szeretet, ezek az igazi értékek, melyek mellett valóban kell, hogy jusson idő nevetni, olvasni, dolgozni, játszani, szeretetet adni, mosolyra és néhány kedves szóra is.

Kedves István!

Úgy köszönöm meg köszöntésedet, hogy barátságom jeleként viszonzom a legújabb kötetemmel.

Debrecen, 2015. május havában

Szeretettel:
István

Dr. Kapusz Nándor Főtanácsos Úr részére

Kedves Egy Nappal Fiatalabb Barátom, Nándikám!

A Te köszöntésed születésnapom alkalmával olyan érzelmeket indított meg bennem, – mint barátság – a múlt idézete – tevékenységem jó ismerője – a sebészet, mint összekötő kapocs – a szomszédság, hisz egy épületben volt a két intézmény – és mint talán aki küzdelmeim tanúja is. A küldött képek, mintegy bizonyságul szolgálnak erről.

Köszönöm megtisztelő figyelmességedet, és ami a köszöntő kártyádon volt, én is azt kívánom Neked – Adélnak – Családodnak!

Debrecen, 2015. május havában

István Bátyád, aki egy nappal öregebb

Kertai Pál Professzor Úr részére

Mélyen Tisztelt Professzor Úr!
Kedves Pali Bátyám!

Születésnapi köszöntésem alkalmával a személyes jelenléted kitüntetés volt számomra.

Igen, kitüntetés egy olyan embertől, akit igen nagyra tartok ismeretanyagod, emberséged, szerénységed folytán.

Még mindig élnek bennem azok a beszélgetések, amelyek csak úgy „létrejöttek", élmény volt hallgatni Téged. Magam sem tudom, hogy miért szakadtak meg ezek a találkozások, amit igazán sajnálok. Úgy látszik, hogy az egyetemi Campuson belül is vannak „fizikai akadályok".

Ismételten megköszönve jelenlétedet – nagyrabecsülésem jeleként – fogadd legújabb kötetemet, melyet tisztelettel mellékelek.

Debrecen, 2015. május havában

Nejednek kézcsókom kérném jelenteni,
Téged szeretettel köszönt:
István

Kincses Zsolt Főorvos Úr részére

Tisztelt Főorvos Úr!
Kedves Zsolt!

Köszönöm a születésnapomra küldött jókívánságaidat munkatársaid nevében is.

Remélem a „gallért” már levethetted – irtó kellemetlen tud lenni, de ha kell, hát nincs mit tenni.

Megköszönve ismételten jókívánságaidat, melyet egy legújabb kötetemmel is viszonzok.

Debrecen, 2015. május havában

Barátsággal:
István bátyád

Dr. Kiss Ferenc részére

Tisztelt Tanársegéd Úr!
Kedves Feri!

Köszönöm, hogy születésnapi összejövetelemre eljöttél, megtiszteltél.

A fiatalokról eszembe jut egyszer-egyszer, hogy vajon majd ha Ti beléptek a nyolcvanba, mire emlékeztek vissza?

Az, hogy megéritek, nagy valószínűség, hisz olyan gyorsan fejlődik a tudomány és ez hozzásegít benneteket.

De vajon mire emlékeztek vissza? Mire… mire…???

Debrecen, 2015. július 6.

Sikeres továbbiakat kívánok!

Prof. Dr. Furka István

Kövendy Tamás részére
Debreceni Orvostanhallgatók Egyesülete

Tisztelt Elnök Úr!
Kedves Tamás!

A születésnapi köszöntésemen mind a leveledben, mind szóban a szeretetről beszéltél. Igen, a szeretetről, amely úgy látszik manapság egy apadó hiánycikk. – Pedig ez az adok-vágok-rúgok, verekedős, értékvesztett, silány világba nagyon kellene, hogy ne fogyó valami legyen, hanem egymás iránti tisztelet egyre növekvő alapjaként szolgáljon.

Igen. – Szeretet egymás iránt, a hivatásod – és szándékosan írtam, hogy ne a szakmád – felé. A fiataloknak az idősek irányába és az öregek felé is, akik egyszer-egyszer nehezebben értik az ifjúság lelkét.

Leveledben idézed Jean Renoir szavait: „A 80-as kor előnye, hogy sok ember van, akit szerethetsz." Ez mind igaz, de el tudod-e feledni azokat, akik alig gyógyuló, nagyon mély sebet ejtettek rajtad? Szeretheted-e még a biblikus megbocsátás szellemében is azokat, akik igaztalanul – ármánnyal – alaptalanul rád törtek?

A 80 év bizony hosszú idő, sok mindent át-meg-túléltem, de ha az ember bízik és szeretet veszi körül, jöhet akármilyen vihar is, emelt fővel lehet átvészelni az ínséges időket.

Úgy köszönöm meg jelenlétedet születésnapi köszöntésemen, hogy szeretettel ajánlom legújabb kötetemet.

Debrecen, 2015. május havában

Prof. Dr. Furka István

Lampé László Professzor Úr részére

Mélyen Tisztelt Professzor Úr!
Kedves Laci Bátyám!

Számomra igen megtisztelő volt születésnapi köszöntésemen személyes jelenléted.

Ha találkozunk, vagy ha emlékezetembe kerülsz, bennem mindig valami, számomra megfejthetetlen jó érzés keletkezik. Emlékezés a hosszú múltra? Barátság? Az együtt töltött sok kellemes óra? A bölcsebb, az idősebb iránti tisztelet?

Igen, Laci Bátyám kedves, nagyon sok összetevőből álló, nem tudom megmondani, hogy micsoda.

Debrecen, 2015. május havában

Megköszönve barátságodat, szeretettel ölel:

István öcséd

Ui.: Nagyrabecsülésem zálogaként fogadd újabb kötetemet.

László Ákos Művész Úr részére

Kedves „Ákos Bácsi” Barátom!

Az Ákost értem – a Bácsit valahogy nem, hiszen öt egységgel fiatalabb vagy, de ez már ilyenkor nem tesz semmit. A kapott, az első látásra is megcsodált, szeretett, kedves képen lévő Ady idézet: „mi köt ide engem, ahol nem szeret senki”, ezt a két sorát, még ha oly zseniális ember írta is, mint Ady, különösen nem veszem magamra.

Én igenis szeretlek teljes szívemből, szeretem visszafogott színeidet, csodálatos vonalaidat. Mi nézünk, de Te látsz.

Alkotásaid ékkövei gyűjteményemnek, olyan barát vagy így, hogy a mindennapokban is jelen vagy.

Ákos „Bácsi”!

Köszönöm, hogy a köszöntésemnél ott voltál és egy nagyon szép László Ákossal megajándékoztál.

Debrecen, 2015. május havában

Szeretettel:
István

Dr. Lengyel Adrienn részére

Kedves Adrienn!

Nagyon köszönöm, hogy személyesen is megjelentél születésnapi köszöntésemen. A jelenlét igenis fontos, azt hiszem, hogy hivatásodnál fogva Te ezt nagyon is jól tudod.

A barátság is az a kategória, ami az emberek kapcsolatában igen lényeges – számomra ez szent és sérthetetlen. Akit barátomnak tekintek, így viszonyulok hozzájuk. S még egy: mindenekfelett.

Téged barátomnak tartalak, korkülönbség ide vagy oda. Sokszor bizonyítottad odaadó önzetlenségedet, segítő szándékodat, barátságodat.

Tudod, számomra ez a 80 év rengeteg mindent jelent: felnőtté válást, tanulást, fiatalságot, szerelmet, szeretetet, gyerekeket, örömet, küzdést, sikert, s néha kudarcot, előrehaladást, és még sorolható sok-sok mindent. – De a barátság ebben egy kristály, nemessé érlelődött anyag, amelyből nem sok van.

Tudom, majd annak idején el kell menni a mindenélők útján – szeretteim mellett ez az egyik, amit igen sajnálok majd itt hagyni.

Debrecen, 2015. május havában

Lalit is köszöntve,
szeretettel ölel:
István Bátyád

Lepp István részére

Kedves István!

Ismételten megköszönöm személyes jelenlétedet születésnapi köszöntésemen.

A „Lakoma” az valami ünnepélyességet is jelent, de számomra a könyvbe írott ajánlásotok az igazi, szívmelengető, ünnepi.

A bor meg különleges díszt ad mindezekhez.

Hogy mikor nyitom ki, azt nem tudom, de abban biztos vagyok, hogy csak kizárólag ünnepi alkalommal.

Debrecen, 2015. május havában

Köszönöm barátságotokat, Icának kézcsókom,
Téged szeretettel köszöntelek:
István

Ui.: A „Lakoma” néhány ételét ismerem, sőt ettem is, de a nyers birkavelővel töltött, fahéjas palacsintát bulgurral nem kívánom megkóstolni.

Lukácskó Zsolt és Felesége részére
Nyíregyháza

Kedves Zsolt és Ibike!

A jókívánságok mindig nagyon jól esnek, különösen, ha ezek egy születésnapon hangzanak el, és ha természetesen olyan ember szájából erednek, akit én sokra tartok és nagyra becsülök.

Nem is tudom megmondani, hogy mikor fogant a kölcsönös szimpátia közöttünk, amely barátsággá nemesedett.

Nagyon szeretem az olyan alkotásokat, amelyek nyugodtságot sugároznak. Az a képzőművészeti alkotás, amit Tőletek kaptam, a színharmóniájával is ezt mutatja. A szerzőjét nem tudtam megfejteni. A keret hátulján 523-as szám van. Az 5-ös különleges jelentőségű számomra, életem kezdetén az 5-ös volt a domináns. 1935. 5. 15. az aznap születettek közül a 15. gyerek voltam és az 5. fiú. Keresztelésemkor az 5. zsoltárt énekelték. Egy szóval 5-össel indult az életem. Ezen túl még számtalan 5-ös szám fordult elő az eddigiek folyamán.

Bocsánat, hogy egy kicsit bő lére engedtem az 5-össel kapcsolatos diszkussziót.

Köszönöm még egyszer köszöntéseteket és barátságom zálogaként mellékelem a legújabb kötetemet.

Debrecen, 2015. május havában

Szeretettel:
István

Major Csaba Mérnök Úr részére

Kedves Csaba!

Az írás az rendkívül fontos dolog. Már a rómaiak is mondták: „verba volant, scripta manent” – a szó elszáll, az írás megmarad.

Régen is sokat adtak arra, hogy mivel írsz. Manapság a magyar ember által kitalált golyóstoll sok esetben – ha elfogy belőle a töltőanyag – eldobható. Nem úgy van ez az általad adott nemes írószerszámnál. Nem is láttam még ilyet! Ilyen bőrborítású szárat.

Ez azt jelenti számomra, hogy nemes dolgokat írjak vele megkülönböztetett alkalmakkor és ez az aláírásom most az első ilyen lesz.

Köszönöm a leveledet, meg azt is, hogy megtiszteltél jelenléteddel a köszöntésemen.

Debrecen, 2015. május havában

Szeretettel és barátsággal:
István

Ui.: A könyveim ajánlásait is kizárólag ezzel a tollal fogom írni.

Mátyus László Dékán Úr részére

Mélyen Tisztelt Dékán Úr!
Kedves Lacikám!

Mindenekelőtt köszönöm, hogy számomra fontos és különleges szülinapomon köszöntöttél.

A titok fejtegetéséről szóltál, beszéltél személyemmel kapcsolatosan.

Ha segíthetek, a titok egyik alapja a szeretet, meg a tisztelet. De amint mondtad, 40 év nem volt elég, hogy feltárd az okokat, szükségeltetnél még legalább 20 évet, ahogy mondtad. Gondolod, ennyi elég lesz?

Az én kiegyensúlyozottságomhoz olyan emberek is segítettek, mint Te, akinek a becsületesség, egyenesség, a segíteni akarás, a humánum a sajátja.

Az elmenetel ezért is lesz rossz nekem majd valamikor, mert a szeretteim mellett Titeket is itt kell hagynom.

Kedves Lacikám!

Köszönöm még egyszer az emberi köszöntésedet, Isten áldjon meg Téged is!

Debrecen, 2015. május havában

Szeretettel:
István

Ui.: Barátságunk jeléül fogadd újabb kötetemet.

Mohos Nagy Éva Tanszékvezetőnő és
Miske László Művész Úr részére

Kedves Éva és László!

Köszönöm, hogy megtiszteltetek jelenlétetekkel a születésnapi köszöntésemen.

Neked, kedves László, szenvedélyes hangú versmondásodat külön köszönöm, fényessé tetted az estét.

De számomra ez sokkal több volt, de hogy mi? Ezt nem tudom meghatározni.

De itt valami belül, valami különleges jelzést éreztem. Igen, ez az, amit szavakba önteni nehéz – ha egyáltalán lehetséges.

Ez, hogy miért van így? Azt hiszem, hogy csak a jó Isten tudja.

Köszönöm a beszélgető könyvedet, ezzel meg úgy jártam, hogy kezdtem olvasni – s a kezemben ragadt.

A lelkész – a színész – a rendező – a tanár (utóbbi kettőt kevésbé ismertem) – és a 106 oldal igazán tetszett.

Debrecen, 2015. május havában

Megköszönve barátságotokat,
Szeretettel köszönt:
István

Molnár László és Szerdi Zsuzsanna részére

Mélyen Tisztelt Zsuzsa!
Kedves Laci!

Születésnapi jókívánságaitokat őszintén köszönöm.

Remélem Zsuzsa nem haragszik a közvetlen megszólításért, de Ti a barátaim vagytok. (Én legalábbis úgy érzem.)

A torta csodálatos volt – bemutattam rajta egy „hosszanti hasmetszést" megkönnyítendő a szeletelést.

Debrecen, 2015. május havában

Barátsággal köszönt Mindkettőtöket:
Furka István

Molnár Péter Professzor Úr
és Dr. Trinn Csilla Főorvosnő részére

Kedves Csilla és Péter!

Megköszönöm személyes jelenléteteket születésnapomon, amely megtiszteltetés volt számomra.

Szabolcsi Miklós „A clown mint a művész önarcképe" című könyvet külön köszönöm. Nagyon szeretem azokat az írásokat, amelyek a szakmai szemellenzős falaink ellenére bepillantást engednek máshova. Miért van olyan kevés idő, hogy ne csak pillanatfelvétel legyen ez, hanem betekintés? Miért, miért?

Visszagondolva, az intézetvezetési időszakom alatt, bizony sokszor clown-szerűen egyensúlyoztunk a kötélen.

Mi már „vén kötéltáncosok" vagyunk Babits Mihálytól kölcsönözve a terminus technicust és idézve néhány sort:

„Lépted hangzó, bokád remeg,
könnyekbe vakult gyönge szemed:
de a mi falkánk halad, halad
előre, vissza könnyen szalad.
Felhők mezője lábunk alatt:
mit bánjuk, mi van a felhők alatt!"

Igen, a falka halad. Mert ez az előremenés záloga. Remegő lábunk engedelmeskedik-e? – Ez már kérdéses. A gyönge szemünk még úgy érzem, hogy élesen lát. – Ezért bánom, ha a felhők alatt nem tiszta a táj.

A „Gyüttmentek" barátságát köszönöm, köszönjük. Az együtt töltött „felhők alatt" idők – maradandó emlékek. Szépek, tiszták.

Fogadjátok nagyrabecsülésem zálogaként legújabb kötetemet.

Debrecen, 2015. május havában

Szeretettel:
István

Nagy András Főorvos Úr részére

Tisztelt Főorvos Úr!
Kedves András!

Köszönöm, hogy megtiszteltél jelenléteddel a születésnapi köszöntőmön.

A jelenlét szerintem fontosabb, mint bármely más, cifra díszítésű nyomtatvány, vagy más ehhez hasonló valami.

Barátságom jeleként fogadd újabb kötetemet.

Debrecen, 2015. május havában

Szeretettel:
István bátyád

Nagy Sándor részére

Igen Tisztelt Nagy Úr!
Kedves Sanyi!

Nagyon köszönöm kitűnő munkádat a jelenléteddel együtt születésnapomon.

Azt is meg kell külön köszönnöm, hogy életem folyamán jó néhány – személyemet is érintő – eseményt is megörökítettél.

A pillanatképbe való álmodása olyan szinten, mint ahogy azt Te műveled, keveseknek adatik meg. Nélküled egy-egy esemény elképzelhetetlen.

Fogadd viszonzásul a „Szösszenetek a Műtéttanon" című kötetemet barátságom jeleként.

Debrecen, 2015. július 6.

Szeretettel:
Dr. Furka István

Nyirkos Istvánné Professzorné Asszony részére

Aranyos Editkém!

Amikor Veled találkozok, mindig István is – igaz, hogy láthatatlanul, de – feltűnik mögötted, előtted, vagy ki tudja, hogy hol. Így úgy érzem, hogy születésnapi köszöntésemen mindketten ott voltatok, amit ezúton is nagyon köszönök.

Hogy mi sejlik ilyenkor az emberben, egy ilyen évfordulón? Annyi minden kavarog, hogy talán a szavak egymás utáni csupán felsorolása is valamilyen egyvelegnek tűnhet, de ezt Te érted meg, átélted, örömködted, helyt-helyt bánattal kesergetted, de túlélted. Hogy ez emlék, vagy valami más? Nem tudom.

Még szerencse, hogy valami filozófus alkat nem vagyok… Azaz ezek után itt maradtam a Földön, így már csak a köszönetem marad még egyszer, és szeretetem jeleként átnyújtandó újabb kötetem.

Debrecen, 2015. május havában

Szeretettel köszönt:
István

Oláh Éva Professzornő részére

Mélyen Tisztelt Professzornő!
Kedves Évikém!

Ha csak ismétlem, hogy köszönöm, köszönöm, köszönöm a szülinapomon való közreműködésedet, ez nagyon-nagyon-nagyon kevés, mert nem tudom úgy kifejezni, szavakba önteni azt, amit valóban szeretnék csupa nagybetűvel írva, hogy

KÖSZÖNÖM!

Gézával együtt köszönöm barátságotokat, a sok szép feledhetetlen időt. Ez az, amit szeretteim mellett nagyon sajnálok majd itt hagyni.

Szeretettel fogadjátok nagyrabecsülésem jeléül újabb kötetemet!

Debrecen, 2015. május havában

Szeretettel:
István

Palágyi István Főorvos Úr részére
Miskolc

Tisztelt Főorvos Úr!
Kedves Pisti!

Olyan jól esik, hogy Főorvos Úr. – Igen, jól esik. Büszkeséggel tölt el az a tudat, hogy talán szép, de nehéz pályádhoz innen is kaptál egy kis indíttatást.

Ez mindenesetre kikívánkozik belőlem, mielőtt megköszönöm, hogy telefonon keresztül elsők között köszöntöttél születésnapomon. Éreztem hangodon, hogy szívesen itt lettél volna, de a Hippokratészi eskü – a szolgálat, az ügyelet – ezt most felülírta.

Úgy éreztem, hogy lelked itt volt a köszöntők között. Jó érzés bármikor találkozni Veletek, mert valami különleges, nemes anyagból készült finom lánc köt össze bennünket.

Tudod, Pisti! Szeretteim mellett ezt majd igen sajnálom itt hagyni.

Barátságom jeleként fogadd legújabb kötetemet.

Debrecen, 2015. május havában

Szeretettel köszönt:
István bátyád

Páll Dénes Professzor Úr részére

Igen Tisztelt Professzor Úr!
Kedves Dénes!

Kettős köszönettel kezdem e néhány sort. Az első könnyebb, mert szeretném megköszönni, hogy születésnapomon (igaz egy picit előtte) telefonon mondtad el jókívánságaidat, telefonon kimentve magadat, hogy személyesen nem tudsz jelen lenni.

A jókívánság bármilyen formája, ha őszinte, az jólesik. S én így éreztem ezt a néhány szót.

A másik köszönetem sokkal nehezebb. Ólomsúlyú köszönet egy számmal: 4914. Ez azoknak a napoknak száma a születésnapomig, amely attól a számomra majdnem végzetes eseménytől számolható, amelyen a Te tudásod teremtette meg a mai 80-nak az alapját.

Mindketten tudjuk, hogy mit rejt ez az akkori nap. – Nekem az életet, Neked a sikert. Lehet-e így köszönetet mondani? Nem. Nem lehet. Ezt úgy belül kell érezni, remélve, hogy átsugárzik ez a szavakba nem önthető és foglalható köszönet.

Kedves Dénes!

A jó Istennek köszönöm, hogy akkor odavezényelt Téged Fülesdi Bélával együtt, meg még azt is kérem, hogy óvjon és, hogy sok siker kísérjen utadon!

Debrecen, 2015. május havában

Nagyrabecsülésem jeleként fogadd legújabb kötetemet.

Szeretettel:

István Bátyád

Pardavi Gábor Főorvos Úr részére
Győr

Kedves Gabikám és Ági!

Meleg hangú, nagyon jól eső baráti köszöntésedet ezúton is köszönöm. Úgy érzem, számunkra nagyszerű időszak volt az az idő, már csak azért is, mert fiatalok voltunk.

Szép pályát futottak be az akkori „szakkörösök", többek között Te is, melyhez ezúton is gratulálok.

Debrecen, 2015. május 5.

Még egyszer köszönöm jókívánságaidat,
Ágival együtt szeretettel köszöntelek:
István bátyád

Dr. Pető Katalin részére

Igen Tisztelt Adjunktusnő!
Kedves Kati!

Mindenekelőtt megköszönöm, hogy megtiszteltél születésnapi összejövetelemen jelenléteddel.

Az ember alig figyel az idő múlására, mert az csak rohan és rohan, így csak a modern ember átka lebeg a fejünk felett, hogy most is időzavarban vagyok, nincs időm sem erre, sem arra.

Jó ez így? Jó ez így, hogy nem tudom élvezni az élet adta, kínálta lehetőségeket, szépségeket, élményeket annyira, amennyire kellene? A „nincs idő" rideg valósága mikor üt majd vissza és hogyan? Ezen gondolkodni balgaság, vagy erre sincs idő?

Bocsánat, hogy a születésnapi kellemességek közepette valahogy ez a gondolatomba csapódott, de a Veled való meghitt és tartalmas beszélgetések megengedik, hogy ezt elmondhassam.

Úgy kívánok tartalmas és sok minden jót számodra, hogy legyen időd mindig arra, amely kedves, szép és üdvös Neked.

Debrecen, 2015. július 6.

Szeretettel:
Furka István

Dr. Rák Kálmánné Dr. Macher Anna
Professzorné Asszony részére

Kedves Anikó!

Nagyon köszönöm születésnapi köszöntésedet, melyet szeretettel írtál – soraidból ezt éreztem. Sajnos, hogy személyesen nem lehettél jelen, de ahogy jelezted, a családi kötelezettség mindenekfelett.

Ennek ellenére úgy éreztem, hogy lelkiekben jelen voltál – visszaemlékezve azon – bár számomra kevés számú – összejövetelre, amelyen élvezhettem, élvezhettük kedves társaságodat.

Kálmánra is emlékezve és barátságom jeleként szeretettel ajánlom legújabb, sebészeti témát is boncolgató kötetemet egy belgyógyásznak.

Akiről e könyv szól, szintén belgyógyász volt.

Debrecen, 2015. május havában

Szeretettel:
István

Dr. Román Judit és Kiss Ferenc részére

Kedves Judit és Feri!

Nagyon köszönöm, hogy megtiszteltetek születésnapi köszöntésemen a jelenlétetekkel.

A Szabó Noémi által készített, gyönyörű szép hollóházi porcelán órát a képeink közé, a középpontba helyeztem, nagyon oda illik.

A telitalálat ajándékot külön köszönöm. – Az idő jelzése különleges dolog! Emlékeztet a múltra, hogy mit tettél, és még mi vár reád. Igen, a múlt emlékezésre késztet, a jövő tettrekészségre serkent. Ezért telitalálat a gyönyörű óra. A színei feldobnak, a porcelán nemes anyag – kell-e ennél még több?

Debrecen, 2015. május havában

Szeretettel:
István

Rőth Erzsébet Professzornő részére
Pécs

Mélyen Tisztelt Professzornő!
Kedves Erzsi!

Lenyűgözött a Zsolnay „Pásztor". Igen nagy hatással volt rám az emberi hangú köszöntésed.

Ez talán nem is barátság, hanem évtizedekre visszanyúló éteri együttlét, amelyet a jó Isten remélem még sokáig éltet. Sokat éltünk meg együtt – jelképes kéz a kézben.

Ha valamit sajnál az ember majd itt hagyni a szerettei mellett – ez az egyik.

Kedves Erzsi!

Köszönöm a barátságodat, segítségedet, közös „pásztorságunkat", az Isten áldjon meg érte!

Szeretettel küldöm Nektek újabb kötetemet.

Debrecen, 2015. május havában

Szeretettel:
István

Sápy Péter Professzor Úr részére

Igen Tisztelt Professzor Úr!
Kedves Péter!

Nagyon köszönöm, hogy a barátok nevében Te köszöntöttél születésnapomon. Jól tették, hogy Téged kértek fel ebben a minőségben, mert tudták, vagy sejtették, hogy barátaim között Te vagy az egyenlőek között az első. Jól tudták, vagy gondolták.

Most, hogy írom e pár sort, megálltam és átgondoltam – hogy tényleg ez a való igazság? Igaz. Ez így van.

Hogy mit rejt kettőnk kapcsolatában ez a 80 év? Ha csak a szűk szavakban foglaltakat írnám le pusztán, nem is tudnám megmondani, hogy mennyi papír kellene.

De ehhez csak papír kellene? Nem hiszem, mert az igaz barátságot hogyan lehetne úgy leírni, ahogy az valóban van. Mert a barátságot azt érezni kell bensődben, tetteidben, megnyilvánulásaidban, kiállásodban, igazságkeresésedben, ragaszkodásodban, azaz egyéniségedben.

Péter!

Ezt így egymásnak soha nem mondtuk el, de így éltünk, élünk és így szeretnék életem végéig is élni.

Debrecen, 2015. május havában

Szeretettel:
István

Sefcsik István Főorvos Úr részére

Igen Tisztelt Főorvos Úr!
Kedves István!

Tinódi Lantos Sebestyént segítségül hívva „Jersze, emlékezzünk most a nagy dolgokról…" Igen, nagy dolgokról, másnak kicsi lehet, de nekem nagy: pingpong csaták a Csapón, illatok a konyhaablakból, reaktiválásod, közös munka, Gosau, Nagykarácsonyi pecsét a karácsonyi lapokon.

A felsorolás igencsak hiányos, de két szó között a hézagot kitöltheti az emlékezés. A visszapillantás nemcsak megszépíti a dolgokat, hanem fel is eleveníti azokat.

Az aranypezsgő csak nemes alkalomkor nyittatik ki, úgy érzem, talán Karácsonykor, amikor együtt a család.

Köszönöm, hogy jelenléteddel is megtiszteltél a születésnapomon.

Szeretettel köszöntelek úgy, hogy Margitkának kézcsókom küldöm és fogadd szeretettel legújabb kötetemet.

Debrecen, 2015. május havában

István

Serfőző József Tanár Úr részére

Igen Tisztelt Tanár Úr!
Kedves Józsikám!

Elsősorban nagyon köszönöm, hogy személyesen is köszöntöttél a számomra fontos napon.

Külön köszönöm „A Duna" című könyvet, nagyszerű ötlet volt. Nagyszerű jelkép, igen, Titeket és minket összeköt egy folyton folyó, számunkra nagyon kedves fluidum.

A könyv maga is gyönyörűség, a felvételek csodálatosak. Az igazat megvallva nem is láttam hasonló nívós kiadást.

Számomra meg azért is kedves, mert a Jóisten megengedte, hogy én még eredeti magasságában láthassam a Babakáj-sziklát és Ada Kaleh szigetét is a vízzel való elárasztás előtt. Egy hajókirándulás emlékét, no meg a fiatalságomat is idézi.

Az élményeimet visszaidéző, nagyszerű könyvet és a jelenlétedet ismételten megköszönve fogadd őszinte barátsággal egy újabb kötetemet nagyrabecsülésem jeleként is.

Debrecen, 2015. május havában

Szeretettel:
István

Simon Gizella Főorvosnő részére

Kedves Gizus!

Igaz, már telefonon megköszöntem köszöntésedet, de szeretném írásban is ezt megtenni.

Nagyon jó érzés, ha kedves barátai, tanítványai nem feledkeznek meg az ember életének egy-egy fontos dátumáról.

Nyolcvan, az nyolcvan, akárhogy nézem is. Hogy ez sok vagy kevés? Nem mindig tudja az ember eldönteni.

Sok, ha a rosszat számolom – sajnos ilyen is akadt, de kevés, ha a szépet és jót veszem számításba.

Igen, ilyenkor óhatatlanul is visszatekint az ember – a rosszat lassan a feledés homálya kezdi takarni, míg a szép talán egy kicsit szebb, mint akkor volt. Az ember már csak ilyen.

Kívánom, hogy sok nevezetes esemény és jó kísérje életed! – A rosszat a barátság és a szeretet erejével gyűrd le!

Ehhez kívánok egy kis erőt adni a legújabb kötetemmel.

Debrecen, 2015. május havában

Szeretettel:
István Bátyád

Svéd László Tábornok Úr részére
Budapest

Mélyen Tisztelt Tábornok Úr!
Kedves Lacikám!

Pironkodva jelentkezem és írom e néhány sort, késésemet mentve, hogy megköszönjem a születésnapra küldött írásos jókívánságaidat.

Mindig közbejött valami, egyszer-egyszer pedig egy kis „kedvemre való köszvényes kellemesség" is. – Szóval bocsáss meg Lacikám! Illetőleg bűneimet lerovandó koccintásig felmentésedet kérem, amelynek időpontja előreláthatólag a legközelebbi találkozásunkkor lesz.

Sajnálom, hogy nem sikerült most összejönni, mint a múlt alkalomkor, de úgy éreztem, hogy lélekben itt voltál.

Istenem, hogy telik az idő! Akkor 70 volt, most már 80. Nyolcvan, akárhogy is nézem a dolgot. Mi mindent éltünk meg, láttunk, tapasztaltunk meg! Rengeteg mindent lehetne mesélni!

A barátság fokmérője nem mindig a találkozások gyakorisága. A tartalom a lényeg! Ennek ellenére a személyesen el nem töltött időt hiányolom.

Mindig is optimista voltam. Egyesek szerint „benignoma"-nak neveznek, így reménykedem egy újabb találkozásban, amikor személyesen is megköszönhetem a nagyvonalú, sokszori segítségedet és jó kívánságaidat.

Feleségednek kézcsókomat kérném jelenteni.

Debrecen, 2015. július 6.

Szeretettel ölel:
István

Szabó Zoltán Tanár Úr részére

Igen Tisztelt Tanár Úr!
Kedves Zolikám!

Mindenekelőtt köszönöm, hogy a tanítványok nevében köszöntöttél a születésnapomon. Nagyon örülök, hogy vállaltad, mert megkérdezésem után kértek fel erre a feladatra.

– Sok-sok tanítvány közül kit szeretnél? – így hangzott a kérdés. – Szabó Zolit – volt a válaszom.

És a miért nem volt kérdés – de hogy mégis miért?

Annyi, de annyi közös dolgunk van. Barátság, szakma, fiatalság, közös küzdelem, egymás megbecsülése, közös huncutság. – Nem tudom a szavakat egymás után összerakni úgy, hogy újabb és újabb nem tudom, hogy mennyi, egyik ne vonzaná a másikat.

Zolikám!

Köszönöm közös dolgainkat, barátságodat, a köszöntőn elmondott elismerő szavaidat.

Azzal zárom soraim, hogy fogadd az újabb kötetemet barátságom zálogaként, meg hogy készülj majd a következő köszöntésemre is, amelyre Téged szeretnélek kérni.

Debrecen, 2015. május havában

Katinak kézcsókom.
Szeretettel:
István Bátyád

Szentmiklósi József Tanár Úr részére

Igen Tisztelt Tanár Úr!
Bózsikám, Szent Atyám!

Köszönöm a születésnapomra küldött jókívánságaidat. Az elismerő szavaidat is külön köszönöm, mint írtad „én, mint régi tanítványod, hálásan köszönök Neked mindent”.

Büszkeséggel tölt el az is, ahogy írtad: „adtál nekünk tudást, szeretetet, jó humort és emberséget”.

Mi kell ennél több egy tanító bácsinak? Én is örülök eredményeidnek. További odaadó, nagyszerű munkát kívánok!

Biztatás gyanánt a legújabb könyvemet küldöm.

Debrecen, 2015. május havában

Szeretettel:
István bátyád

Szepesi Kálmán Professzor Úr
és Dr. Szűcs Gabriella részére

Kedves Gabi és Kálmán!

Az első szó a köszöneté. Köszönöm, hogy születésnapomra rendezett köszöntésemen személyes megjelenésetekkel megtiszteltetek. Nehéz lett volna elképzelni nélkületek az összejövetelt, hisz annyi helyen „összejöttünk" már ezt megelőzően.

A remek „Legújabb kori művészetek" című könyv nagyon érdekes kiadvány, elképesztő ábra anyaggal. Tudtátok, hogy szeretem a képzőművészet különböző ágazatait, de e könyvbe foglaltakhoz a képzelőerő kevés, legalábbis az enyém biztosan az.

A Majoros Árpád idézte gondolatok üdvözlő kártyátokon mérlegelésre késztetnek: „Semmi nem lesz Tied örökre, csak egy valami – a pillanat." !?

Köszönöm, köszönjük barátságotokat és az együtt töltött szép időket.

Debrecen, 2015. május havában

Fogadjátok legújabb kötetemet,
amelyet szeretettel küldök:
István

Szilágyiné Kajtácsi Szilvia részére

Kedves Szilvi!

Az elsők között köszöntöttél. – Mint mindig, most is nagyon figyelmes voltál, hisz sok mindent észben szoktál tartani.

A „tartó" nemes darab. – Rád vall, bár a fém alapanyag, nem mindig tükrözi a Te érzékeny lelkedet.

Ez az ajándék azért is kedves, mert kifejezi azt, hogy amit tart, azt megbízhatóan tartja. – Mint ahogy Te is megbízható vagy.

Szeretném megköszönni az együtt elvégzetteket. – Így summázva oly sok lenne felsorolni.

Jóleső érzés számomra még az is, hogy amit kérek, abban biztos lehetek, mert szívvel-lélekkel teljesíted azokat. Így több vagy, mint egy munkatárs a sok közül.

Debrecen, 2015. július 14.

Megköszönve köszöntésedet,
szeretettel:
Dr. Furka István

Szokoly Miklós Tanár Úr és Felesége részére
Budapest

Mélyen Tisztelt Tanár Úr!
Kedves Miklós és Magdi!

A születésnapi nyolcvanas jókívánságokat nagyon köszönöm, és nagyon restelkedem, hogy csak most került sor arra, hogy írásban is kifejezzem ezt.

Annak idején úgy gondoltam, hogy az „emeritusi lét" sok mindent lehetővé tesz, azaz mindenre lesz bőséges idő. Tévedtem. Hál' Istennek elég sok tennivalóm van, ami alkalmasint bizonyos időhiányt is okoz. Az igaz barátaim talán elnézik ezt nekem.

Tőled különösen ezt kell kérnem, aki a tengernyi munkája mellett a pontosság és precizitás mintája vagy. Az „infúziók" nemcsak fizikai élvezetet jelentenek, hanem infundáláskor rátok is gondolok.

A „Műtéttan" könyv személyes tolmácsolása nemcsak hamarabbi volt, mint az eredeti „főszerzőé", hanem egy nemes, lovagias gesztus megnyilvánulásának érzem, tartom.

Legújabb kötetem ajánlásakor fogadd nagyra becsülésemet.

Debrecen, 2015. július 6.

Szeretettel:
István

Szöllősi János Professzor Úr részére

Igen Tisztelt Professzor Úr!
Kedves János!

A születésnapomon levélbeli köszöntésed nagyon köszönöm. Igen, sokszor egy-egy külföldi út, vagy fontos kongresszus, összejövetel felülírja az itthoni programunkat. Ennek ellenére úgy éreztem, hogy lélekben velem voltál.

Nagyrabecsülésem jeleként fogadd legújabb kötetemet.

Debrecen, 2015. május havában

Barátsággal köszönt:
István

Szűcs Géza Főorvos Úr részére
Miskolc

Igen Tisztelt Főorvos Úr!
Kedves Géza!

Köszönöm, hogy személyes jelenléteddel köszöntöttél születésnapomon.

A „Miskolci Minorita templom" című könyv csodálatosan szép – amikor lapozgatom, ismét fel-feltörtek a mélyből az elraktározott, közös dolgaink.

Különleges ajándék ez a könyv, mint ahogy a pásztorbotod is az volt.

Barátságom jeleként fogadd legújabb kötetemet.

Debrecen, 2015. május havában

Szeretettel:
István bátyád

Takács Erzsébet Ildikó Tanárnő részére

Igen Tisztelt Tanárnő!
Kedves Ildikó!
Aranyos Földi!

Születésnapi köszöntőmön jelenléted, köszöntésed a szűkebb szülőföldem köszönetét is bizonyította számomra, amelyet ezúton is köszönök Neked.

Nem tudom, hogy a hosszú 80-at a haiku szerint hogyan lehetne megírni? – De bizonyára azt a néhány szó villanását megtalálod. Nagy dolog, aki így tudja a gondolatok sűrű, bozontos erdejéből a nemes világ színét úgy láttatni, mint ahogy Te.

Debrecen, 2015. május havában

Nagyrabecsülésem jeleként fogadd el kötetemet,
melyet szeretettel küldök:
István

Ui.: Július 6-án megérkezett levelemre az alábbi haiku Ildikótól:

F. I. 80. születésnapjára

Pályád nagy ívű,
tudásban – művészetben
gazdag: Életmű

Tósaki Árpád Professzor Úr részére

Igen Tisztelt Professzor Úr!
Kedves Árpád!

Születésnapomon jelenléteddel és köszöntéseddel megtisztelтél „infúzióval" dúsítva, melyet ezúton is nagyon köszönök.

Sajnálom, hogy a meghívó nem jutott el hozzád, nem én szerveztem az összejövetelt, így a miértre nem tudok válaszolni. Ennek ismeretében külön értékelem, hogy eljöttél, meg azt az aranyos kis versikét a vendégkönyvben:

„Tekints a csokorra,
Látni fogsz a múltba.
Eszedbe fog jutni neve,
Ki e pár sort írta."

Mint ahogy eddig is, biztosan emlékezetemben vagytok, lesztek, amíg leszek.

Fogadd nagyrabecsülésem jeleként legújabb kötetemet, emlékezve az együtt eltöltött időkre is.

Debrecen, 2015. május havában

Szeretettel köszönt:
István

Dr. Tóth Enikő részére

Tisztelt Doktornő (remélve idejében Tanársegédnő)!
Kedves Enci!

Nyolcvan évvel ezelőtti keresztelőmön Édesanyám elmondása szerint a fennállónak az V. zsoltárt énekelték, melynek első verse így szól:

Úr Isten, az én imádságom,
Kérlek, vegyed füleidbe
És hallgass meg kérésembe!
Én Istenem és én királyom,
Értsd meg mondásom."

Hányszor mondjuk: hallgass meg, segíts meg. Sok kérésem közepette meghallgatta, hogy vezérelj, ha lehet békességgel, óvj, ha tudsz a nagy vihartól, viharoktól még akkor is, ha az elkerülhetetlen, fergeteges szél Rád támad – mert hát volt ilyenben is részem.

Azért írom e néhány sort, hogy megköszönjem köszöntésedet és részvételedet születésnapi összejövetelemen úgy, hogy a Zsoltárok könyve 3. rész 4. versének kezdetét idézem, amely így szól:

„De te, Uram,
pajzsom vagy nekem,
dicsőségem, aki fölemeled fejem."

Így értheted a megszólításban felvetettet. Isten áldott anyaság mellett gondolj tevékenyen a jövődre is.

Debrecen, 2015. július 6.

Szeretettel:
Dr. Furka István

Tóth Imre Főorvos Úr részére
Miskolc

Tisztelt Főorvos Úr!
Kedves Imre!

Mindenekelőtt köszönöm, hogy személyesen köszöntöttél születésnapomon.

Még oly szép, színes, különlegesen megfogalmazott írásbeli megnyilatkozásnál is a személyes jelenlét többet jelent – ezt a többletet éreztem, amikor kezet fogtunk.

Nagyra értékelem, hogy vezető sebészi munkád mellett szakítottál időt, hogy el gyere.

A nálam jóval fiatalabbak közül Téged sokra tartalak meggondolt, felelősség teljes, szakmai szempontból korrekt, emberszerető magatartásod miatt.

A Jó Isten vezéreljen tovább ezen az úton! Ezt kívánom, amikor átnyújtom barátságom zálogaként újabb kötetemet.

Debrecen, 2015. május havában

Szeretettel:
István bátyád

Dr. Tóth László részére

Tisztelt Adjunktus Úr!

Születésnapomra küldött jókívánságaidat ezúton köszönöm.

Annak idején Endes Professzor Úrtól tanultam meg a patológus munkájának kiemelt és igen nagy fontosságát. Ehhez kívánok Neked sok erőt és sikert!

Debrecen, 2015. május havában

Szívélyes üdvözlettel:
Prof. Dr. Furka István

Tóthmartinez Adrienne Főorvosnő részére

Igen Tisztelt Főorvosnő!
Kedves Adrienne!

Szeretném olyan édesen, tüzesen megköszönni születésnapi köszöntésemet, mint a Tőled kapott Óhavai Mézes palackja rejtegethet. Nagy csábítást éreztem, hogy megkóstoljam, de amikor megláttam, hogy még két poharat is rejt a díszes csomagolás, megálljt parancsoltam magamnak.

Könnyű kitalálni, hogy miért?

Akkor kerülhet sor kibontásra, amikor Veled koccinthatok majd.

Csak elképzelem a palack tartalmát, valószínűleg olyan nagyszerű ital van benne, mint amilyen a Te elkötelezettséged a mikrosebészet iránt: tiszta és nemes.

Amilyen kicsi a mikrosebészet világa, olyan nagy a Te szereteted. Az annak idején elvetett kis mag, úgy érzem, erős fává növekedett benned.

Megköszönve születésnapi köszöntésedet, melyet legújabb kötetemmel is viszonzok.

Debrecen, 2015. július 14.

Szeretettel:
Furka István

Tóth Zoltán Professzor Úr részére

Igen Tisztelt Professzor Úr!
Kedves Zolikám!

Köszönöm, hogy jelenléteddel megtiszteltél születésnapomon. Mi régiek valahogy úgy „összenőttünk", becsültük, igyekeztünk megérteni egymást.

Sokszor úgy belém nyilall, vajon a mostani fiatalok, na jó, nem a fiatalok, hanem a középidősök lesznek-e hozzánk hasonlók? Vagy maradnak a szigorú haszonélvezeti adok-kapok, ütök-vágok, csak az én-elvűség mellett?

Furává vált a világ, de szerencse, hogy találhatók még barátságszigetek.

Zolikám!

Barátságom jeléül fogadd legújabb kötetemet.

Debrecen, 2015. május havában

Szeretettel:
István

Tréfás György és Felesége részére

Kedves Gyurikám és Kati!

A Tréfási köszöntés egyedi, megismételhetetlen – különleges versformában, szavakba öntve.

Köszönöm Mindkettőtöknek, hogy személyesen is köszöntöttetek a szülinapomon. Visszagondolva is a mozzanatokra, valóban számomra felejthetetlen volt. Még jobban megerősít és – kicsit visszatekintve – valóban végig elkísér majd ennek az estének az emléke, amit Nektek is külön köszönök.

Barátságotok, egymáshoz való kötődésünk sokkal több, mint kapcsolat – különleges „dologgal" töltve. Számunkra ez nagyszerű érzés.

Debrecen, 2015. május havában

Szeretettel:
István

Ui.: Barátságunk jeléül fogadjátok legújabb kötetemet.

Turchányi Béla Tanár Úr részére

Tisztelt Tanár Úr!
Kedves Béla!

Megtiszteltetés volt számomra a születésnapi összejövetelen jelenléted és a minőségi „infúzió”.

Nagyon köszönöm, igencsak elgondolkodtató vendégkönyvi bejegyzésed: „Vagyunk, mint Te voltál, leszünk-e mint Te vagy?”

A hamleti „Lenni vagy nem lenni”-t talán ki lehetne egészíteni: milyen volt eddig lenni, s milyen lesz ezután lenni.

Ha így visszagondol erre a 80-ra az ember – csakugyan valóság az, hogy tényleg 80? Ilyen az idős ember? Érzem, hogy kicsit testileg rozoga vagyok, de úgy érzem, hogy szellemem talán nem.

Mi mindent éltem meg, át, túl? Egy-egy művész zavarosnak tűnő, lesajnált alkotását az életről nézve, talán ilyen az igazi út? Van min elgondolkozni.

Barátságom jeleként fogadd legújabb kötetemet, megköszönve még egyszer jó kívánságaidat.

Debrecen, 2015. május havában

Szeretettel:
Furka István

Vad Zsigmond Esperes Úr részére

Mélyen Tisztelt Esperes Úr!
Kedves Zsigmond!

Mindenekelőtt köszönöm, hogy megtiszteltél személyes jelenléteddel a születésnapi köszöntőmön.

Nem kell ahhoz sok találkozás, hogy két ember között valami odaadó, különleges figyelmet is magába foglaló kapcsolat alakuljon ki – én valami ilyesmit érzek, ami engem jóleső érzéssel tölt el.

Külön köszönöm a Kálvin János születésének 500. évfordulójára megjelentetett ezüstérmet és a 80-as évszámmal díszített poharat.

Köszönöm még a kártyán lévő kedves soraidat: „Erőm és pajzsom az Úr, benne bízik szívem. (Zs. 28.7)", és a Tanszékünk vendégkönyvébe írt soraidat is.

Újabb találkozásunk reményében jól ismert köszöntésünkkel üdvözöllek úgy, hogy Isten segítségével áldás, békesség kísérjen utadon!

Debrecen, 2015. május havában

Szeretettel:
István Bátyád

Ványolos Erzsébet részére

Kedves Böbe!

Születésnapi köszöntésemen való részvételedet nagyon köszönöm.

Elnézést a Böbe megszólításért, hisz lassan Téged más, egy komolyabb invokáció illet, hisz kitartó, szívós, tudatos, kemény munkád lassan, de biztosan érő gyümölcsét remélem, hamarosan élvezni fogod társaid-környezeted legnagyobb megbecsülése közepette.

Jó sorsom megengedte, hogy életutad ezen szakaszának nemcsak szemlélője, talán egy kicsit segítője is lehettem.

Madáchi idézettel zárom:

„Ember küzdve küzdj
és bízva bízzál!"

Debrecen, 2015. július 6.

Szeretettel:
Dr. Furka István

Varga Gábor részére
Sántha Kálmán Szakkollégium elnöke

Kedves Barátom, Gábor!

Köszöntéseteket azért külön köszönöm, mert én is végig kollégista voltam és felidézte azokat a nagyon szép éveket, még ha nem is volt az mindig zökkenőmentes.

Az otthon melegéből új világba cseppentünk. A jó értelemben véve kohó volt a koles, szép dolgok, barátság, segítés vagy pedig kollégiumi esték, az otthonról kapott-hozott finomságok megosztása, az ebédlő estére tanulóvá vedlett különleges hangulata, szerelem – csalódás mellett bizony valahogy akaratlanul is, ha nem is fizikailag (bár erre is volt példa), kivetette a sarat.

Viták, indulatok akkor is voltak, összevesztünk, kibékültünk, de ha kellett kölcsönadtuk a zakót a randevúra annak is, akivel hát éppen nem értettünk egyet.

Köszönöm a szikét, „mesterségünk címerét". A mi jelképünk is a szike – a kettő együtt összetartozást is jelent – a penge rögzítőnyílása, pedig nyitottságunkat jelzi.

Összejövetelünkön megemlítetted, hogy elmennék-e a kollégiumba egy-egy estén egy kicsit a múltról beszélni. Örömmel, amit most is megerősítek, mert a múltat nem mögénk kell tenni, hanem rajta állni, ismerni, mert csak biztos alapról lehet értékelni a mát és indulni a jövőbe.

Szeretettel küldöm legújabb kötetemet a viszontlátásig!

Debrecen, 2015. május havában

Barátsággal köszöntelek rajtad keresztül Mindannyiótokat:

Prof. Dr. Furka István
egy volt kollégista

Varga József Tanár Úr részére

Igen Tisztelt Tanár Úr!
Kedves József!

Kissé megkésve köszönöm meg telefonon küldött születésnapi jókívánságaidat.

A késést illik megmagyarázni: azt gondoltam, hogy az emeritusi állapot mindenre hagy majd időt. – Hála Istennek tévedtem. Tennivaló bőven akad.

Jó kívánságaidat ismételten megköszönve, Nejednek kézcsókomat kérném tolmácsolni.

Debrecen, 2015. július 2.

Barátsággal köszönt:
Furka István

Vásárhelyi Ferencné és Férje részére

Kedves Rozika és Feri!

Bár kissé megkésve, de nagy szeretettel megismétlem akkori köszönetemet, hogy jelenlétükkel megtisztelték születésnapi összejövetelemet.

Külön köszönöm a „meggylét", amely a nyolcvanas számmal is elláttatott. – Ennek a gyümölcsnek igazán nagyon kiváló „élettani" hatása is van.

A kapott bor külön gondolatokat ébreszt bennem: a metszés – a kis bogyóból érett szőlő válván – a must, amely a természet egyik csodája – a féltő, gondoskodó ápolás. Szóval ez egy összhangzattan. Számomra így a bor nem egy folyadék, hanem egy nemes ital.

Ezen túlmenően még egy pohár után egyszer-egyszer Rozikára meg Ferire is gondolok, hisz így itt vannak velem, velünk.

Köszönöm a hosszú évek során át tartó segítőkész barátságukat!

Debrecen, 2015. május havában

Szeretettel:
István

Dr. Villányi Kinga részére
Pécs

Mélyen Tisztelt Főszerkesztőnő!
Aranyos Kinga, aki egyike vagy a szívem csücskének!

Bár beszéded elején kakukktojást emlegettél, de hogy lehet azt ilyen furcsa jelzővel illetni, akit nagyon szeretek és igen nagyra becsülök.

A szorgalmad éles elmével társult, munkaszereteted, tisztességed, becsületességed magasságot jelent, ahova a szakma és a sors állított.

Ha egy tanítót büszkeség tölthet el valaki miatt, akkor személyed kapcsán én ezt az érzést érzem.

Köszöntőd kapcsán nemes dolgokat emeltél ki, ami akkor jellemző volt, de most is igyekszünk a múltbeli színvonalhoz ragaszkodni – nem tagadhatjuk meg önmagunkat, bár a mai fiatalokban nem mindig van az a tűz, ami akkor … Vagy mi hervadunk? De talán a parázs is meleget jelenthet még.

Köszönöm a kedvenc szakmám történetéről szóló könyvet – bár a kutatásról kevés szó esik benne, bár történt egy és más azon a területen is.

Remélve, hogy legközelebbi találkozásunk nem röpke időtartamú lesz, hanem szerintem szép múltunk emlegetése, felidézése megdobogtathatja majd szívünket.

Debrecen, 2015. május havában

Legújabb kötetemet küldve sok szeretettel köszönt:
István bátyád

Wéber György Professzor Úr részére
Budapest

Igen Tisztelt Professzor Úr!
Kedves Gyuri!

Köszönöm a pécsi köszöntéseteket, amely egyben az Intézeted jókívánságait is tartalmazta.

A vázában – képzeletben – az általam behelyezett virág egy jelkép, amely a két intézmény összetartozását jelzi.

„Az emberi kéz kultúrtörténete" című könyvet is köszönöm, amely igazán érdekes összefoglaló mű. Igen, a műtéteinkhez mi is a kezünket használjuk jórészt. A könyvben a megközelítések érdekes aspektusok.

Debrecen, 2015. május havában

Ismételten köszönöm jelenléteteket,
Szívélyesen üdvözöl a keleti végekről:
István

Ui.: Mellékelem újabb könyvem, ha lesz időd, talán érdemes lesz belenézni.

Záborszky Zoltán Professzor Úr részére

Mélyen Tisztelt Professzor Úr!
Kedves Zoli Bátyám!

Először telefonos születésnapi köszöntésedet – bár kissé késve – köszönöm, de a rohanó idővel való küzdelem, úgy látszik, emeritusi időkben is kísért.

Sajnálom, hogy akkor nem tudtunk találkozni, de valahogy úgy éreztem, valami éterikus közvetítéssel jelen voltatok.

Nagyrabecsülésem és szeretetem zálogaként fogadd, fogadjátok legújabb kötetemet, melyet szeretettel ajánlok.

Debrecen, 2015. május havában

Szeretettel:
István

Válogatott levelek

(a sok közül)

Abonyiné Erzsébet részére
Kecskemét

Igen Tisztelt Abonyiné!

hivatalos megszólítás helyett

Kedves, aranyos Erzsi!

Nagyon köszönöm az Országos Sürgősségi Kongresszus – absztrakt füzetét – amit Kegyed megígér, arra ciánkálit lehet venni, a kérdés csak az, hogy habbal vagy anélkül.

A tanyaparti miatti szívfájdalmamat csak az enyhíti – hogy talán ha igaz, nem is nagyon soká jön a következő, de hát ami elmúlt, az csak részben pótolható.

Szívességét még egyszer köszönöm.

Debrecen, 2006. október 26.

Szeretettel üdvözli a keleti végről:

Prof. Dr. Furka István

Bacsó Judit részére
Sydney

Kedves Judit!

Levelét – Isten tudja miért – nagyon vártam. Most én is kések, sokféle okom volt-van, de az év végi vizsgáztatás, meg egy sor szeretem, nem szeretem, de szükséges ügyes-bajos dolgot kellett intézni, tenni, előkészíteni, egy szóval a mai szóhasználattal élve: pörögni kellett-kell.

Kedves Judit!

Megkapóan őszinte levelét nagy örömmel olvastam – többször is. Valami különleges érzés kerített hatalmába, mert teljesen ismeretlennek – nekem, így osztani-adni bizalmát, valóban különleges. Talán ajándékként is felfoghatom.

Az Ön mindennapok valóságának – hétköznapiságának- érintőleges megismerése mellett, a „MINTAMÓKUS" megszületésének érzelmi sokszínűségét, hogy megismerhettem, nagyon-nagyon köszönöm. Ezért is írtam, hogy „ajándékként" nyugtázom.

Igen, a születés, a szülés az nemcsak a maga naturális valóságában, mindenki számára maga az örök csoda, hanem ez a szellemiekre is vonatkoztatható. Levelében remek szóhalmazban fogalmazta meg ezt a csodát. Ha az emberbe valami „beleragad", űzi, hajtja, nem hagyja nyugton – így vagyunk valahogy mi is a kutatómunkánkkal.

Úgy éreztem, hogy kételyei támadtak, hogy sikerült-e „lehántani" a felnőtti értékítéletet és „visszazsugorodni" a gyermeki szintre.

Kedves Judit!

Megnyugtathatom: olvasás közben egy percig sem éreztem, hogy ezt egy felnőtt vetette papírra. Nejemnek is ez az osztatlan véleménye, Ő szigorúbb kritikus, mint én. Annyit még, hogy Ő is szinte egyszerre olvasta végig könyvét.

Még egyszer összegezve, a költőt is segítségül hívva: ez jó mulatság, férfimunka volt.

Örülök, hogy gyűjti az anyagot a második (vagy ez már megvan?), meg a harmadikhoz a „bótba" (kávé… delikátesz), bár fárasztó, de érdekesek lehetnek mindennapjai.…

Eszembe juttatta így velem a múltam egy darabját. Remélem nem untatom a következőkkel.

A '60-as évek elején, a nagy TSZ szervezések idején, néhány mezőgazdaságilag fontos területről az orvosok – érthető oknál fogva – úgymond elmenekültek. A hatalomnak ezt az űrt és zűrt át kellett hidalni. Egyik megoldás az volt, hogy fiatal doktorokat az egyetemről küldtek (vezényeltek!!) ezekre a helyekre. Mint frissen kinevezett tanársegéd így kerültem én is a Tiszahátra – Móricz Zsigmond szülőföldjére. Az orvosi rendelő várója helyettesítette sok esetben a kocsmát – a presszót. Micsoda anyaggyűjtési lehetősége lett volna ott Magának! Istenem, mi minden megtörtént ott, mi mindennek voltam (talán most is vagyok) tanúja.

Most egy kicsit megszakítottam a levelem, mert hát az emlékek tarsolyából előbújnak az emberek, történések, sokat tudnék mesélni Magának…

Bánt a kiadójának – enyhén szólva – inkorrekt magatartása. Hol vagyunk már attól, amit az Édesapámtól tanultam: „Fiam, az adott szó kötelez – többet jelentsen neked még az írásnál is"… Amit az Édesapám megígért, vagy kimondott, az úgy volt, vagy úgy kellett lennie. Ezek után el tudja képzelni, hogy engem mennyire bánt ez a mocsokáradat, amibe

egyre jobban belesüllyedünk. Sokszor az sem igaz, amit hazudnak.

Kedves Judit!

Ha én olyan gazdag lennék, már meg is venném mind a két boltját, meg a házát. Tudja miért? Hogy minél hamarabb olvashassam a másodikat, meg a harmadikat.

Debrecen, 2008. január 9.

Szeretettel köszönti:
István

Ui.: A riportról majd egy másik alkalommal írok. Megértését köszönöm.

Dr. Benyeda Zsófia ügyvezető igazgató Úrnő részére
Mohács

Igen Tisztelt Igazgatónő!
Kedves Zsófi!

Remélem, megengedi, hogy én is így szólítsam. Valahogy ez alatt a rövid idő folyamán nagyon közel került hozzám.

Lenyűgöző volt az, amit előadásában elmondott. Visszafogottan, de nagyon is jogos büszkeséggel átitatott beszámolót hallhattunk, amelyhez kedves lénye is hozzájárult.

Nem kell az amerikai Szilícium völgyben lakni ahhoz, hogy nagyot és maradandót lehessen alkotni.

A szervezettség, az átgondoltság példamutató. Ez nagy hatással volt nemcsak rám, hanem munkatársaimra is. Vendéglátásuk a másik iránt barátságot, szeretetet tükrözte.

Koromnál fogva elmondhatom, hogy ilyen utódra vágyik minden magára valamit adó apa, mint Kegyed.

Tudományos igazgatójának említettem az utánpótlással és továbbképzéssel kapcsolatos – csupán csak érintőleges egykét dolgot – talán tovább gondolható.

Megköszönve a földi jókat és vendéglátásukat, Édesapjának baráti együttérzésem tolmácsolását kérve,

Debrecen, 2017. október 2.

Szívélyesen üdvözli:

Furka István

Bertók Lóránd Professzor Úr részére
Budapest

Kedves Lórikám!

Nem tudtunk ott lenni Édesanyád végtisztességénél, így személyesen nem tudtunk osztozni fájdalmadban, most is csak e sorok segítenek, hogy részvétünket, együttérzésünket fejezzük ki. Csak az fogja fel mit jelent az Édesanya elvesztése, aki maga is átélte ezt. – Ilcsivel mindketten tudjuk…

Beszélgetéseink során, amikor Édesanyádat említetted, sugárzó szeretet, tisztelet érződött szavaidból, amelyek most is a fülemben csengenek.

A szó ilyenkor kevés, hogy megbékéljen az ember a megváltoztathatatlannal, de talán Isten ajándéka volt a hosszú élete, az, hogy köztetek lehetett.

Tudom, hogy e levél jellege nem engedné meg, hogy távolmaradásunk okát indokoljuk, de Ádám unokánk megérkezett szeptember 24-én 12:10-kor épen, egészségesen.

Debrecen, 2007. szeptember 27.

Ilcsi nevében is együttérezve,
szeretettel ölel:
István

Faller József Professzor Úr részére
Budapest

Kedves Jóska!

Zord, rideg, örök parancs: ha jöttünk, mennünk is kell. Szörnyű – de ez a valóság. A búcsúzáskor összejönnek azok, akik összejöttek – ki ilyen, ki olyan indíttatással – és elhangzik a „Vigasztalódást kívánok!”.

Vigasztalódást?

Mindig eszemben van egy örök barátom megrázó mondata a majd 10 évvel távozott társa évfordulóján:

„Tudod, talán ma jobban hiányzik, mint akkor.”

Vigasztalódj. Igen, de hogyan? Hogyan?

Hogyan, amikor több mint félszáz évet töltöttetek együtt?

Talán valamilyen enyhítést jelenthet az az isteni adomány, hogy az ember tud emlékezni. – Igen, ez nagy dolog, jórarosszra egyaránt. De az Isten azt a képességet is megadta, hogy válogassunk emlékeink között.

Talán enyhít a fájdalmadon, ha az első, talán kicsi izgalmakkal teli találkozásotokra gondolsz. – Amikor megérezted a kezének melegét, szemének számodra különleges csillogását, az első otthon meghittségét, a közös tervek sikerességét, az utazást a világba, és azt, hogy Edit örült a sikereidnek.

Hogy mikor voltunk először nálatok? Az idők homályába vész, de az kellemes volt, meghitt, baráti. Buta kis részletre is visszaemlékszem, ott ettem először Edit által készített brokkolit. Finom volt.

Emlékszem többek között még egy szoboszlói kongresszusra is. Amíg mi tudománykodtunk, Edit azt mondta, hogy jó volt idehozni ezt az összejövetelt, élvezem a vizet, én legalább pihenek egy kicsit.

Hogy ott fenn megadatik-e a pihenés? – Nem tudom. Editke, pihenj nyugodtan. – Amíg tudunk, vigyázunk Jóskára!

Debrecen, 2014. december 3.

Szeretettel:
István

Fehér Dezső Professzor Úr részére
Budapest

Mélyen Tisztelt Professzor Úr!
Kedves Dezső Bátyám!

Szavaidat idézve azt mondtad, írtad, hogy felfedeztünk Téged. Én úgy mondanám, hogy a Fentiek úgy irányították földi dolgainkat, hogy egyenlőre „éterikus" találkozásunk volt, van, s remélem, amíg lehet, lesz.

Kétségtelen, hogy az a kicsi szikra, az a másfél sor valahol az Állatorvosok Lapjában, az is elbújtatva, miért pont azt olvastam el, és mi adta azt, hogy keresselek Téged – nem a Fentiek rendelete volt?

Kimondva, kimondatlanul is fáj, ha feledik az embert, de valahogy – ha ez kicsi is – mindig van egy kis balzsam, ha nem is gyógyít, de enyhít valamelyest.

Nekem öröm, ha Veled beszélhetek – ebben a bolond, rohanós, értékvesztett világban, már maga az is jól esik, hogy nem egy mesterkélt előnyvonal mentén lévő „érdekcsevegést" folytatunk, hanem a tényekkel fűszerezett, őszinte gondolatokat cserélünk.

Ami az egyéni és családi történteket illeti – irántam, irántunk, iránti – bizalom jelének érzem.

Talán merész vagyok, de úgy érzem, hogy mintha valami furcsa, megmagyarázhatatlan rokoni szálak kötnének össze bennünket – holott még nem volt alkalmam kezet rázni Veled és szemedbe tekinteni. Ugye különleges ez egy kicsit? Te, az egyke fiú, én, az egyke gyerek valahogy összetartozunk? Számít-e a kettőnk közötti évek különbsége? A békési fogantatás?

Úgy peregnek gondolataim. Néha rohannak is.

Vajh, mit szólsz ehhez a sok mindenhez, ami valahogy csak úgy kiszaladt belőlem? Késztetést éreztem, hogy ezt le is írjam. Gondban voltam, hogy elküldjem-e ezt Neked, de úgy éreztem, hogy el kell küldenem lelkem e darabját.

Debrecen, 2013. augusztus 1.

Szeretettel:
István öcséd

Hadházi Dorottya részére
MediChoir kórusvezető

Kedves Dorottya!

Igen kedves – figyelmes – őszinte gratuláló sorait a Hatvani-díjamhoz ezúton köszönöm. Valóban meglepett szívmelegítő néhány sora. Olyan ez, mint amikor a muzsika, az ének körüllengi a lelket.

Az akkori nekem való éneklés nemcsak elérzékenyített, hanem büszkeséggel vettem tudomásul, hogy olyan „fiatal kollégáink" is vannak, akiknek a nemes, odaadást kívánó hivatásunkra való készülődés mellett a zene, az ének feloldódást, pihenést, szórakozást, az egymásért való munkálkodást, a mindennapok nehézségei felé való emelkedést is jelenti, jelentheti.

Isten tartsa meg igyekezetüket, jó szellemüket.

Debrecen, 2016. november 28.

Szeretettel:

Prof. Dr. Furka István

Hagymási József Főorvos Úr részére
Valahol ott fent…

Mélyen Tisztelt Főorvos Úr!
Kedves Jóska!

Tudod, nem siettem levélben is megköszönni a Rólad elnevezett díjat, amit az akkori összejövetelen szóban már megtettem. Ülepedni kell a dolgoknak. A köszöntés, a gratuláció igen jól esett, – mi tagadás emberek vagyunk.

Hogy mit jelent nekem ez a díj?

Tudod, amit a Tieid adnak, az a legkedvesebbek közül valók, különösen úgy, hogy ott, amikor kaptad, akkor tudtad meg. Igazi meglepetés volt.

Hogy hogyan csinálták? Nem tudom. Általában, ha kap valamit az ember, az már valahogy előtte sejthető –vagy, ha már a verebek is csiripelik – meg, ha például Pestre kell utazni, akkor már tudod …., sejted…. De hogy ezt itt hogy tudták titkolni – Te is benne lehettél –Ne is tagadd!

Tudod Jóska, egy nálamnál fiatalabbról elnevezett és alapított díjat kapni, aki már fentről szemléli az eseményeket, számomra igen különleges érzés. – Hogy milyen? Nem is tudom szavakba foglalni. Különleges az kétségtelen, de ez – az érzésemet nem fedi teljesen – több annál.

Kedves Jóska! Tudod, olyan jó lenne megbeszélni Veled a dolgokat, hisz nagyon sokban azonos volt vagy van a véleményünk.

Igen. – Jó lenne….

Bánt ez a sok értéktévesztés és –vesztés, – mert e nélkül milyen kedves dolgokat élhetnénk meg!

Bánt az alattomosság, a másik átvágása. – Mennyi erő megy el erre, ha ezt jobbra, egyenességre, becsületességre fordítanánk, valószínű többre mennénk.

Bánt a tiszteletlenség, a brutalitás, a nemtörődömség. E nélkül – gondolom, Te is egyet értesz velem – talán a felkelő nap is szebben ragyogna.

Bánt, hogy az ethos – alig vezérfonal.

Nem, nem vagyok keseredett, mint ahogy Téged is a jobbra való törekvés foglalkoztatott annak idején, engem is, és ez valahogy mindig ad, adott egy kis többlet erőt.

Örülök a díjnak. – Ahogy most ismét kézbe veszem aranyosan, szépen csillog. Félve írom most a következőket – vajon a nevem ilyen vonatkozásban felmerül-e valaha? Persze, ha igen, azt én sohasem tudom meg, mert ehhez el kell menni a mindenélők útján.

A méltatásban elhangzott, hogy ez egy szerény díj. Nekem nem az!

A szerény ibolya is finom illatával az újjászületést, a tavaszt hozza el, s ez nekem újabb erőt ad.

Kedves Jóska! Köszönöm ezt a díjat Neked is.

Tőled most úgy köszönök el, mint ahogy azon az összejövetelen tettem, amikor megköszöntem az érmet:

„Tettem, amit tettem, de azt jó szívvel tettem."

Debrecen, 2013. február hava

István Bátyád

Imre László Akadémikus Úr részére

Mélyen Tisztelt Akadémikus Úr!

A legnagyobb sajnálatomra az engem legyőző kellemetlen influenza vírus nemcsak abban akadályozott meg, hogy a könyveket eljuttassam Hozzád, hanem természeténél fogva egyéb tevékenységemben is igen-igen korlátozott.

A „Műtéttani alapismeretek" tankönyv, bár nem szépirodalmi kötet, és nem irodalmi tudósnak való, de nyelvezetét többen dicsérték és főképpen az Addendumot önálló megjelenésre is alkalmasnak tartották.

A Veres Jánosról szóló kötetben – bár a szakma dominál –, de másoknak is érdekes kortörténet lehet.

A „Szösszenetek a műtéttanról" más oldalról mutatja be ezt a félig-meddig zárt világot.

A „Visszapillantó" múltam, múltunk egy része. A könyv zöld színe a reményé – kifejezve óhajomat egy gazdagabb, szebb, nyugodtabb világért.

Mélyen Tisztelt Akadémikus Úr!

Nagy örömömre szolgált, amikor Oláh Évike említette a neved, hogy május 3-án a Professzori Klubban közreműködéseddel rendezi az előreláthatólag kellemes estét.

Debrecen, 2018. február 19.

Nagyrabecsüléssel:
Furka István

Kékesi Violetta Tanárnő részére
Budapest

Mélyen Tisztelt Tanárnő!
Kedves Violetta!

Áldás kísérje minden tevékenységét, amellyel Sándor szellemi örökét gondozza!

Őszintén köszönöm és lekötelezettnek érzem magam, hogy megküldte a könyvet – amely valóban Sanyi. Nem tudtam letenni, s nekem is sok emlékem elevenedett meg még a debreceni évekből is, magáról Paliról szintén, akivel harmadikba együtt jártam a „Refi"-be.

Örömöm nagy, hogy a könyvet elolvashattam, de szomorúságom is, hogy Ő már elment.

Fentről talán boldogan szemlélheti, hogy olyan kitűnő személy őrzi emberségét, tisztaságát, mint amilyen maga, kedves Violetta.

Debrecen, 2007. március 5.

Szeretettel:
Furka István

Kiss János Professzor Úr részére
Budapest

Igen Tisztelt Professzor Úr!
Kedves János!

Ma kaptuk kézhez Lázár Professzor Úr meghívóját a 2007. április 26-ai szegedi nyelőcső rákkal foglalkozó rendezvényre.

Engedd meg, hogy az „Imre József emlékérem" kitüntetéshez szívből gratuláljunk mind magunk, mind a Sebészeti Műtéttani Tanszék munkatársai nevében is.

Sajnos a tudományos ülésen nem tudunk részt venni a fogorvoskar magyar és angol nyelvű oktatásai miatt, de lélekben – mint eddig is mindig – veled vagyunk.

Debrecen, 2007. április 4.

Szeretettel köszöntünk:

István — *Furka István*

Ilcsi — *Mikó Irén*

Kiss Jánosné Professzorné Asszony részére
Budapest

Kedves Márti!

Csak lélekben tudtam Jánostól elköszönni. Akadályozott ez a lehetetlen, mindig a legrosszabbkor jövő köszvény.

Az ilyen hír mindig megdöbbent, amikor ilyen igaz, régi barát távozik. A torokszorító érzés hirtelensége után alig talál szavakat az ember; hiába teszi fel a kérdést: Miért most? – Melyre igaz választ sohasem kaphatunk.

Az ember csak kábán bámul a semmibe, de az esze majd lassan működni kezd és megkérdezi:

Ki is voltál Te kedves János?

Nekem nem a címek, rangok, kitüntetések jutnak elsősorban eszembe, hanem Te, a barát, a szó nemes értelmében.

Évtizedekkel ezelőtt – a pontos dátum talán nem is fontos – egy rendes, fiatal, tisztelettudó, érdeklődő, szimpatikus kollégával találkoztam, megfogott a nyílt tekintete is.

A közöttünk lévő 6 év a javamra – ugye ez már „tekintély" a szakmában, de a sok-sok beszélgetés kapcsán egyszer csak kibukott belőle a „Bátyóka" megszólítás, ami nekem igen-igen jólesett, mert nekem nem volt testvérem.

Valamilyen alkalommal hamarosan egy helyes, kedves hölgyet mutatott be Nekem. A feleségem – mondta. – Te voltál Mártikám.

Aztán az évek során sok-sok alkalommal kialakult az, amit barátságnak mondanak.

– Tudomány kellene Bátyóka! A ki nem mondott kérés számomra a legtermészetesebb volt.

– Gyere Debrecenbe és segítünk megcsinálni.

Hú de nehéz volt az első hét, nem adtad fel szerencsére. Soha nem adtad fel, csak most.

Láttalak örülni a kandidátusi védéseden, a kinevezéseden, Amerikában, amikor azt a kacifántos kalapot a fejedre tetted, Hután és Agárdon. De láttam kétségeidet, talán átéreztem gondjaid egy részét is.

Talán beszélgethettünk volna többet, talán ehettünk volna a számodra nagyon ízletes, általam készített szürke husiból többet (hányszor mondtad) talán..., talán..., és most véget ért valami.

Szép, gazdag, néhol küzdelmes életed volt kedves János – majd valamikor követünk Mi is.

Mártikám, most nem tudok többet írni.

Debrecen, 2010. augusztus 6.

Szeretettel:

István

Dr. Kiss Judit és Dr. Kiss András részére
Debrecen és Budapest

Kedves Mindannyian!

A parancsolat az, avagy a természet rendje, hogyha jöttünk, távoznunk is kell – kinek így, kinek úgy. – Kinek több, másoknak kevesebb idő adatott. Mindkettőben volt részetek.

Hiába mondjuk, hogy mélységesen együttérzünk Veletek, de Magdi néni hiányát csak Ti érzitek igazán. Hiányzik nekünk is, hisz nem látjuk fürgeségét, mikor „rohant" a boltba – majd tele szatyorral jött – nekem még az is, ha találkoztunk, mosolyogva kérdezte: Hogy vagyok? És Irénke is jól van?

Igen, hozzátartozunk mindannyian e házhoz, ha egyikőnk vagy másikunk távozik, akkor ez azt jelenti, hogy kevesebbet tudunk egymásra figyelni.

Igen. Összetartozunk, még akkor is, ha a mindennapok óráját, percét nem éljük együtt, de a tudat, hogy neked is, nekem is, nekünk is ez a ház az otthonunk, s az otthonban mindenkinek helye van. Most egy szék üres lett megint....

Magdi néni! A szorgos, gazdag földi utadat örök békében, nyugalomban pihend!

Debrecen, 2014. május 14.

Szeretettel:
a Furka Család

Dr. Kocsis Elemérné részére

Kedves Lenke!

Mi mást tehetnénk az eszünk szerint, mint Isten akaratából megnyugodni, de a szívünk nem tudja elfogadni az elfogadhatatlant.

Sajnos egyikünk sem tudott a végtisztességen részt venni bármennyire is szerettük volna elkísérni az utolsó útjára egy kiváló, nemcsak lelkiekben gazdag, hanem a tudományban is jeles embert.

Az elmúlás feletti szomorúságot talán enyhíti, amikor visszaemlékszünk, hogy milyen kitüntetett érdeklődést tanúsított a mi munkánk iránt, milyen kedves bizalommal készült, amikor az Intézetben járt, fehér köpeny öltött, ahová csak így lehetett Velem belépni. – Bizonyára elmesélte élményét Magának is.

Olyan jó visszaemlékezni a Maguknál töltött nagyon kellemes estére, meg aztán arra, hogy milyen odaadással beszélt munkájáról, azaz így magáról.

Köszönjük a jó szerencsénknek, hogy ismerhettük ŐT csupa-csupa nagybetűvel írva.

Kedves Lenke! Adjon a Teremtő erőt Magának, hogy őrizhesse sokáig emlékét.

Debrecen, 2009. május 19.

Szeretettel:

Furka István *Mikó Irén*

Kő Pál művész Úr részére
Heves

Kedves Lujos!

Lujos – Te kedves, agyafúrt szobrász. Nem tudom, hogy viszonylag friss ismeretségünk feljogosít-e arra, hogy így szólítsalak, de úgy érzem, hogy ez nem egy friss valami, hanem barátsággá lényegült és mintha a gyökerek Isten tudja, hogy milyen mélyről erednének.

A pálinkámból való hörpintésed a kis csuprodból, mintha a hajdani vérszerződés csodálatos, felemelő pillanatát idézte volna. Igen, a bizalom.

Lujos! Én így éreztem.

A Veres János szoborról való beszélgetésünk fontos volt, de ezen túlmenően sokkal több érzelmi telítettséget éreztem az „egyéb"-ben.

A sebész, a kutató sebész sok mindent megfigyel, akár csak a szobrász. Sok mindent raktároztam magamban. Az elkövetkezendőkben egyet-egyet kiemelek majd az agyamból – „földbe" teszem. – Csírázzon, növekedjen és „hevesi vízzel" öntözöm.

A műtermed levegője egy kívülálló számára varázslatos – vágyik vissza az ember, hogy újabb és újabb titkokról a port letöröld kezeddel.

Igen. – Titok és valóság.

Ahogy indultunk a kocsmába, azt mondtad, hogy meghalsz és sok mindent meg kellene még csinálni.

Igen, meg kell csinálni – hát persze, ki, ha Te nem? Hogy elfáradunk – ez természetes, de a tett eredményének látása

jóleső, semmivel nem pótolható, pihentető, bizsergő élményt ad. Fáradtság? Ugyan hol van az már!

Itt az újabb..., hogy mi? Ennek ez, annak az. Elmúlás? – Ráérünk akkor foglalkozni vele.

Jaj! El ne felejtsem! – a kezed öntvénye!!! Nagyon szeretném látni.

Lujos, kedves!

Hevesi látogatásom élmény volt számomra, Isten áldjon meg érte!

Debrecen, 2014. szeptember 4.

Szeretettel:

István

Ui.: Kösz a kalapot is!

Lelovics Zsuzsanna részére
Kaposvár

Kedves Zsuzsa!

Egy kis szellemi locsolást szeretnék a Kegyed virágos, hagyományőrző, nagyszerű kertjében végezni, hogy tovább éljen – reményeim szerint az idő múlásának tükrében egyre növekedő Rozsos Professzor semmivel össze nem vethető hagyománya.

Szükség van olyan hagyományőrzőkre, mint Kegyed, akik önzetlenül érzik, hogy mit kaptak, s mi a veszteség Professzor Úr távozásával. Fel lehet-e már mérni – már életében is késésben voltunk – vajon hányan vannak azok, akik könyvei olvasása után, annak erkölcsi tanulságainak csak egy részét tovább vitték vagy viszik? A két fiú vajon mélyen érzi ezt? – Vagy csak azt, hogy igen, ez az Apám hagyatéka. Azért merem így írni, mert nekem Rozsos István nemcsak barátom volt, hanem annál több. Már a megszólításban is. – A Bátyjára az István Öcsém volt a válasz.

Szakmai kérdések világos, mélységekben is precíz elemzése, a higgadtság, a tárgyilagosság mintaképét adta. A mérlegelése végén kimondva, kimondatlanul a segítségre váró beteg volt.

Nagyon tanulságos volt számomra, amikor a doktori értekezését együtt még nyers formában elemeztük, gyomláltuk az írásbeli hibákat. Ő kért segítséget, de ezzel én kaptam komoly szakmai nyereséget.

Önzetlenül adott, bírálata ült, megfontolás tárgyát képezte.

Hogy milyen volt, mint ember? Derűs, vidám, igazi gentleman. Az elszenvedett igazságtalanságokat (kapott is eleget)

valamilyen megfoghatatlan, utánozhatatlan „Rozsos-stílus”-sal oldotta.

Jó sorsomnak köszönhetően több alkalommal töltöttünk együtt kedves órákat. Kedveltük mindketten a finom falatokat. Egyszer úgy jött ki a lépés, hogy San Franciscoban egy kongresszus alkalmával meghívásunk volt egy híres kínai étterembe. Ceremónia ide, egy-egy valamilyen falat oda, egy szóval a nem tudom hányadik fogásnál – bár egymás mellett ültünk – Bátyja odahajolt hozzám:

– Istvánom, lesz még itt ma este valami ehető is?

Tudtam, hogy nagybeteg volt, de hogy nincs, nem tudom elfogadni érzelemmel, csak értelemmel. Tudom, hogy majd követlek én is – de Bátyja, van ott valami rendes étek?

Debrecen, 2018. október 25.

Szeretettel:
Furka István

Lipták András Akadémikus Úr részére

Mélyen Tisztelt Elnök Úr!
Kedves Bandikám!

Nagyon megörültem kedves soraidnak, köszöntésedet nagyon köszönöm.

Gyökereim innen eredtek – s igyekeztem mindig Alma Materem kedvére cselekedni.

Debrecen, 2008. március 20.

Szeretettel és barátsággal:
Furka István

Major Csaba Mérnök Úr részére

Kedves Csaba!

Leveled olvasván megtisztelő bizalmadat éreztem a sorokon át, hogy megosztottad velem ezeket a nagyon szép őszinte gondolatokat, amelyet a felnőtt korba lévő nagylányodnak írtál, amelyet csak olyan apa vethet papírra, akinek a szeretete a szívéből és a hitéből fakad.

A múltra utalás, a jelen öröme (lakás), a jövő erkölcsi parancsa apai szavak formájában olyanná avatja a leveledet, amely az atyai szeretet mintaképe, melyet – ha lehetne – gránitlapra kellene ragasztani, amely megőrizné még a kéziratodat is, így kellene mementóként is megőrizni.

Debrecen, 2018. május 11.

Szeretettel:
István Bátyád

Mészáros Lajos részére
San Diego

Kedves Lajos és a nagy Család!

Mindig örömmel töltenek el soraid, és csak nagyrabecsülésemet tudom kifejezni a Magyar Házban végzet odaadó, áldozatos, sok mindenre kiterjedő munkádért is.

A farsangi mulatság bizonyára remek lesz – gondolom ugyanolyan meleg szellemiség hatja át ezt az összejövetelt, mint amit mi tapasztaltunk ott-jártunkkor. Számunkra felejthetetlen napok voltak, melynek emléke most is él bennünk. Mint a mexikói kirándulásunkat is, ami rendkívül bohókás volt, sok-sok vidámsággal fűszerezve.

Nemcsak az ott eltöltött idő ivódott belénk, hanem a te hazalátogatásod emléke is. Kedves Lajos! A Veres Jánosról szóló nemrég megjelent könyvemet fogadd szeretettel – gondolom, hogy be lehetne mutatni a Magyar Házban is. Van még néhány példány, akit érdekel. Nagy sikere van a világon legtöbbet idézett magyar orvosról szóló könyvemnek. Mellékelek egy olvasói levelet is tájékozódás szempontjából.

Nagyon kérlek, hogy olyan postai címedet juttasd át e-mailen számomra, amelyikre biztosan fel lehet adni és megkapod ezt a könyvet.

Kedves Lajos!

Ez a szellemi-lelki kapocs közöttünk – Veletek igaz, mert az idő vasfoga sem tudta megemészteni.

Debrecen, 2017. február 25.

Várjuk további soraidat Ilcsivel együtt.
Szeretettel:
István

Mohos Nagy Éva Professzornő részére

Kedves Évikénk!

Szándékosan késve gratulálok a kitüntetésedhez, mert kezdetben ugye mindenki igyekszik, ahogy az szokás. Én meg nem vagyok az a tolakodó típus. Én a szálakat összeszedve, leülepedve szeretem látni az egészet – s ehhez idő kell. Mint művészember ezt úgy érzem megérted – megérzed.

Biztos vagyok benne mások is megköszönték egy-egy áriádat, egy-egy darabban nyújtott csodálatos alakításaidat, templomi énekléseidet, a városért a tetteidet, a professzori-tanítói munkádat és még sok mindent, de én mindenek mellett Téged szeretnélek teljes egészedben megköszönteni: Mohos Nagy Évát.

Azt, hogy barátaidként is élvezhettük a fentebb felsoroltakat, meg az emberségedet, az odafigyelésedet, meg még sok mindent, ami Te vagy.

Az Égiek igazgassák továbbra is utadat Lacival együtt, hogy sokáig élvezhessük továbbra is igaz barátságodat – barátságotokat és szereteteket.

Fogadd ez újabb kötetemet nagyrabecsülésem, barátságom és szeretetem jeleként is.

Debrecen, 2018. április 25.

Szeretettel Ilcsi nevében is:
István

Nagy Béla Akadémikus Úr részére
Budapest

Szíves elnézésedet kérem a hivatalos megszólítás mellőzéséért, de amit szeretnék mondani, így jobban tudom megtenni, meg még talán az is feljogosít, hogy nagyon őszinte – igaz és jó embernek ismertelek meg – igaz, bár nem túl sokat találkoztunk.

Kedves Béla!

Mi, akik számtalanszor találkoztunk már az elmúlással, tudjuk, hogy egyszer el kell mennünk, de amikor a hozzánk közel állók távoznak, az értelem megértő parancsa mellett, az érzelmeink miatt nem tudjuk legyűrni a miértet, a miérteket, bár tudni véljük a választ, amelyet oly nehéz elfogadni.

Abban a nehéz órában gondolj Édesanyád jóságára, odaadó szeretetére, a szép emlékekre – ez adjon Neked erőt, az elviselhetetlent elviselhetővé tenni, ha ez egyáltalán lehetséges.

Debrecen, 2012. október 16.

Szeretettel és barátsággal,
Veled együtt érezve köszönt:
István

Dr. Németh Norbert
az ISEM Elnöke részére

Igen Tisztelt Elnök Úr!

A biblikus mustármag a földbe került. – Azaz egy orvostanhallgatóval történő beszélgetés történt valamikor egy Professzszori dolgozó meghitt csendjében.

A föld, amelybe a mag került, talán jól elő volt készítve, mert a fiatal beszélgetőpartnere szeme egyre élénkebben csillogott, arcán a visszafogottság ellenére is finom, érdeklődő jelek jelentek meg.

A gazda mindig aggódva tekint a földre, míg a mag ki nem kél – a jelölt az intézeti csapathoz igazolt.

A gazda gondja öntözni, táplálni a növényt. – Témát kapott, kutatott, dolgozott, bemutatták sokfelé.

A növény különleges volt – különleges illatot is árasztott. Igen, a tevékenysége mellett különleges zenét is szerzett.

A mustármaghoz hasonlóan a növény szokatlanul, igen gyorsan nőtt; a vadhajtásokat egyszer-egyszer le kellett vágni, hogy a gyökerek és a törzs erősödjenek: ez a gyarapodás alapja. A szívós munkája gyanánt kongresszusok résztvevője, előadója, levezető elnöke, tudományos minősítés megszerzése a várt ismeretekkel együtt, utazások, meghatározó szereplések, tisztségek. – Egyszóval a cél előtt volt, melyre igyekeztek őt felkészíteni.

A fává vált kis növény terebélyesedik, lombozata nő. Intézet igazgatás – elnökségek – itthon és a világban is.

Talán itt be is fejeződhetne a történet, DE NEM, mert a fának tovább kell nőnie, a dús lombjának enyhítő hűst kell biz-

tosítania a megfáradt gazdának és segítőjének. – Neki kell az új magokat elültetni – ápolni – nevelni – a viharokat állni és átvészelni,

Mert ez az élet parancsa.

Ezt a néhány sort elnöki leveled kapcsán írtam.

Debrecen, 2014. április hava

Prof. Dr. Furka István

Nyirkos István Professzor Úr részére

Nyirkos Pistának, hogy hova?
Majd ha találkozunk, megmondod,
hogy jó volt-e a címzés.

Hát elmentél – holnap esetleg én vagy Te, aki olvasod e sorokat, ahogy jöttünk, mennünk is kell. Igen, ez a világ rendje. A mikoron van a hangsúly, igen, a mikoron.

A jöttöd és a távozásod között, hogy mit kaptunk Tőled, s mit adtunk Neked, erre nagyon nehéz válaszolni.

Hogy mit kaptunk Tőled?

Elsősorban az emberségedet – de lehet-e ezt mérni? Mert a mai világban mindent mérlegre tesznek – kilók, méterek, gigabite-ok – meg mit tudom én még miket. A Te emberséged mérhetetlen, ezt nemcsak azok érezték, akikkel valaha is kapcsolatba kerültél.

Igen, emberségedet mindig is éreztük.

Szorgalmaddal példát adtál, mutattál. Egy olyan nyelvet megtanultál, amelynek később tudósa is lettél, de nemcsak tudósa, hanem eleven használója is. Odaadással hallgattuk, amikor elmesélted nekünk, hogy a finn elnökkel társalogtál erről-arról Bukarestbe repülve, mint hivatalos tolmács is.

Küzdeni is nagyon tudtál – emlékezz csak azokra a közösen vívott focimeccseinkre – jó volt melletted játszani.

Az igazságosság is fő erényed közé tartozott – nem tűrhetted, ha ….. De hát nem mindig sikerült úgy közbeavatkoznod – tudjuk, miért.

Szeretted a barátaidat, nagyon is figyelmes voltál velük szemben, amelynek oly sok jelét adtál. Hogy miért? Álljon itt egy példa.

Egyszer kaptam Tőled egy levelet, benne egy szócikkel, hogy 1536-ban már felbukkant az őseim neve. Hihetetlen volt számomra, hogy ezt is megnézted.

– „Pistikém, hol van ez a könyv?"

Egyszer csak telefonon hívtál:

– „Hol vagy most?"

– „Itthon".

– „Nemsoká ott leszek."

És elhoztad, és megkaptam Tőled a „Régi magyar családnevek" című, igen vaskos kötetet. Hihetetlen örömet szereztél.

De sok mindenről beszélgettünk akkor koccintgatva!...

Pistikém! Pihenj örök nyugalommal. – Amit még nem mondtunk el akkor egymásnak, majd... talán... ott...

Debrecen, 2013. május 13.

István

Páll Dénes Professzor Úr részére

Mélyen Tisztelt Professzor Úr!
Kedves Dénes!

Az emeritusok megkülönböztetett figyelemnek tekintik, hogy az időseket sem gondoljátok lefutott, elnyűtt egyedeknek, mert megtiszteltek most is a 15. Hipertóniai Nap meghívójával.

Azt külön köszönöm, hogy minden évben invitációt kapunk, hogy betekinthetünk szakterületetekbe, amelynek többnyire nemcsak csodálói, hanem alanyai is vagyunk.

Ebben az évben – bár a vágyunk, hogy részt vehessünk, töretlen, de – a családi kötelezettségem ebben a korban már többnyire felülírják a szándékot, melyet ez alkalommal kérném figyelembe venni.

Az eddigiekhez csak a legnagyobb elismerésemet fejezem ki családom nevében is.

Debrecen, 2018. január 29.

Tisztelettel és barátsággal
kíván minden jót:
István Bátyád

Dr. Papp László Polgármester Úr részére
Debrecen

Igen Tisztelt Polgármester Úr!

Örömmel olvasom, hallom, hogy az Európa Kulturális Fővárosa cím elnyeréséért sok mindenki nem csak lelkesedik, hanem igyekszik is tenni valamit.

Ennek szellemében – nem tolakodva – talán jelenthet valamit az is, hogy már 2004-ben képesek voltunk egy kutató mikrosebészeti világkongresszust (ISEM) megrendezni több száz, főként külföldi résztvevővel, benne 13 világnagysággal.

Noha még akkor nem volt a debreceni reptér bekapcsolva a forgalomba, de a pontos utaztatást akkor is meg tudtuk oldani (USA – Brazília – Japán – Egyiptom – és még sok európai résztvevővel).

A megnyitó ünnepségre különleges körülményeket biztosított a Református Kollégium Oratóriuma, a Nagytemplomban pedig a Kongresszus tiszteletére adott hangverseny jelentett méltó környezetet – s egy hortobágyi kirándulás felüdülés volt a résztvevők számára a feszített kongresszusi munka mellett.

Megjegyzem még, hogy egy zeneműis született a Kongresszus tiszteletére, melynek ősbemutatója a megnyitón volt.

A 7th Congress of the International Society for Experimental Microsurgery (2004. szeptember 1–4.) olyan jól sikerült – kiemelve a szervezést is, hogy a „Microsurgery" című nemzetközileg jegyzett tudományos folyóirat kizárólag tudományos cikkek és illusztrációk közlése mellett meglepő módon képeket és beszámolót is közölt a 26. számában (Microsurgery 2006; 26: 1–3).

Mélyen Tisztelt Polgármester Úr!

E tények ilyen módon talán erősíthetik az Európa Kulturális Fővárosa cím pályázatát.

Debrecen, 2017. március 14.

Nagyrabecsüléssel köszönti Önt:

Prof. Dr. Furka István
egyetemi tanár
az ISEM Kongresszus akkori elnöke és councillorja

Pintér Józsefné részére
Budapest

Kedves Klárikánk!

Kerülőúton és utólag érkezett a hír, hogy egy mozgalmas, gazdag élet után Jóska bátyám örökre megpihent. Hideg értelemmel felfogjuk, hogy egyszer el kell mennünk a minden élők útján, de az érzelmünk itt belül lázong.

Az elmúlás feletti szomorúságunkat talán enyhíti, hogy visszaemlékszünk az együtt töltött napokra, órákra. Hál' Istennek van belőle. A pesti, majd a pécsi, kevésbé a miskolci, majd a debreceniek szépek voltak, s majdnem mindig ott volt a találkozásunk mögött egy kedves asszony, Te Klárika.

Az idő tovarepül, az emlékek maradnak.

Klárika!

Legyen erőd őrizni emlékét, ameddig csak lehet. Ezt kívánja Ilcsi, Andi, a kis 17 hónapos Ádámka nevében is

Debrecen, 2009. március 6.

Meleg szeretettel:
István

Rácz Péter Professzor Úrnak és Feleségének
Szombathely

Kedves Péter és Magda!

Kétszeres örömmel vettem kézbe „A szem és a látás sokszori megjelenítése a Bibliában" c. kitűnő összeállítást. Első öröm akkor ért, amikor megkaptam, a második pedig a napokban, amikor volt egy kis szemernyi idő, amikor jobban elmélyedhettem a leírásokban.

Legelőször az utolsó mondatok zárójeles részére reflektálok: „pedig késztetésem lenne rá..." Én kívánom, hogy legyen.

Itt írod, hogy nem tartod magadat eléggé hitelesnek. Ezzel nem értek egyet, mert hisz aki ennyit összegyűjtött – és pl. Thomas Mann munkáira is hivatkozott, ez eléggé hiteles.

Rendkívül érdekes lenne az ilyen munka és eszmefuttatás magyarázataiddal fűszerezve. Én sokkal többet érzek ezekben az idézetekben és egy-egy megjegyzésedben.

Nagyon biztatnálak az írásra – ha ez jelent valamit – most meg én érzem magam úgy, hogy hogyan is merészkedek ilyet mondani.

Karácsonyra megleptük magunkat „A Biblia világa – Történelmi és kulturális utazás bibliai tájakon" című gyönyörű könyvvel, melyet 26 igen neves nemzetközi hírű tudós írt, s melyet Prof. Barry J. Beitzel fogott össze, aki az ótestamentumi tudományok és a sémi nyelvek professzora. Csodálatos kép reprodukciókkal, elemzésekkel szíves figyelmedbe ajánlom.

Debrecen, 2008. január 29.

Szeretettel:
István

Rácz Péter Professzor Úr részére
Szombathely

Kedves Magda és Péter!

Kedves küldeményeteket megkaptuk, igaza van az újságcikkben lévő idézetnek, hogy az emberi lélek csak a szépségben lel nyugalmat.

Valahogy a hányattatott és zaklatott életünkben, ha egy-egy kép ilyen vagy olyan kiragadott színeire rácsodálkozik az ember kicsit elfelejtkezik a gonosz világ csalárdságairól.

Érdekes a Feszt László munkája, ambivalens módon nézhető, ha az orvos szemével nézem, akkor talán a szemfenék csapjai, pálcikái jutnak hirtelen eszembe; István ahogy rátekintett „civil módon" valahogy a nyüzsgés-t keltette életre benne. Az én „civil nézésem" szivárványos látomás érzetét váltotta ki.

„Szivárványos látomás nyüzsgő csapokkal", akkor talán egy, a részünkről összegző cím lehetne a kép címe.

Zajlanak az események, amelyekről tájékoztattalak.

Most csak ennyire futotta az időmből, ismételten köszönöm a küldeményt.

Debrecen, 2011. május 3.

Szeretettel:
István

Rozsos István Professzor Úr részére
Kaposvár

Mélyen Tisztelt Professzor Úr!
Szeretett István Bátyám!

A könyvedre való kissé késedelmes választ az okozta, hogy a veretes mondatok veretes mondanivalót tartalmaznak, és azokat az értelmezés mellett elemezni is kell.

Kedves István Bátyám! Ezt a szellemi élvezetet nagyon köszönöm.

A 13–45. oldalig tartalmazó mondandók külön egyetemi diszciplínát érdemelnének, így egységes, ahogy van.

A másik, szakmai rész (bocsánat, hogy így két részre osztottam a könyvet) a mindenre kiterjedő, hihetetlen szakmai tapasztalattal rendelkező elméd nagyon rendbe rakta a dolgokat.

Köszönöm, hogy megtiszteltél és ismét megajándékoztál bennünket a könyveden keresztül Magaddal is.

Debrecen, 2013. március 18.

Nagy szeretettel,
barátsággal ölellek mindkettőnk nevében:
István öcséd

Rőth Erzsébet Professzornő részére
Pécs

Jött a hír, a megrendülés néma percei után úgy éreztem, hogy írnom kell…

Kedves Erzsikénk!

A szó kevés, az igazi érzést meg leírni talán lehetetlen.
Az egyik legkegyetlenebb, de ki nem kerülhető reánk rótt szörnyűség szeretteink elkísérése, elengedése.

Nincs mit tenni?! Nincs… Lehet-e mérséklés a megmásíthatatlanban? Van-e enyhületet adó valami? Most úgy érzi az ember, hogy nincs!

Az örök kérkedőnek mégis megvillan az a ki nem mondott, óhajtott segítség várás, amit az égiek vezérelnek, az a kívánt szó: szeretet.

Igen, a szeretet, mellyel Téged vettünk körül, a szeretet, amellyel segíteni kívántunk szörnyű, de tudtuk, reménytelen küzdelmedben, a szeretet, mellyel büszkén tekintettél családodra, szeretet, amellyel tudományos csatározásokban fogtátok biztatva egymás kezét, a szeretet, amikor bódítóan átöleltétek egymást, s most az emlékező szeretet van a soron.

Kedves Tamás! Úgy hiszem, az örök nyugalmadat ez a szeretet őrzi, amíg mi vagyunk.

Debrecen, 2018. október 12.

Szeretettel:
István

Svéd László Professzor Úr,
Tábornok Úr részére
Budapest

Mélyen Tisztelt Tábornok Úr!
Kedves László!

Nagyrabecsülésem jeleként és az újévi jókívánságaim ismétléseként is, de főképpen barátságunk zálogaként mellékelem a „Visszapillantó” című könyvemet, amely a múltunk – múltam egy darabja. A könyv színe zöld, a reményé, mely óhajomat fejezi ki egy szebb, boldogabb, emberibb, nyugodtabb jövő iránt.

Zavarhatja a létezésünket a testi kín, de a szellem tisztaságának maradnia kell.

*Remélem, hogy az egészségügyi harcászati műveletek helyett most az irodalmi-memoár tényked*és *következik, aminek az előszava már nálad van.*

Várom találkozásunkat, mert az ott elhangzott fél mondatok talán másfelet is jelentenek még kimondatlanul is.

Debrecen, 2018. január 8.

Barátsággal, szeretettel:
István

Dr. Somogyvári Kálmánné részére
Budapest

Kedves Évikém és Családod!

Örömmel bontottuk leveled, s megtiszteltél a benne foglaltakkal. E rohanó világunkban jól esett, hogy régi barátságunk zálogaként beszámoltál a családi történtekről – de még inkább a Te bensődről.

Tollat ragadni – nem mindig könnyű. Na nem a toll nehéz, hanem a mondandó súlya. – Vajon megérti-e a másik, akinek ezt szántuk.

Igen, száguld az idő, sokszor benne emészthetetlen dolgokkal, a miértekre keresnénk a választ, a megmagyarázhatatlanra magyarázatot. Utólag igazolva láthatjuk magunkat esetleg, de akkor pont – a most mi lesz? – kérdése marcangol bennünket.

Örökké emlékezetes maradhat az az utolsó Kálmán nap. Honnan jöhetett az az isteni sugallat, hogy úgy tedd azt, amit tettél? Kálmán gazdag lelkének utolsó felvillanása, ahogy leírtad, bennünket is megindított. Nem tudom, lehet-e így fogalmazni, hogy szeretteinek körülvevő szeretetét zárta magába az örök pihenése előtt. Hogy ezt érezte, vagy tudta? Örök rejtély marad.

Köszönjük, hogy Zsoltról, Csilláról és az unokákról is beszámoltál. Zsoltnak a vállán nem kis teher nyugszik. Úgy tenni a dolgokat, ahogy Ő teszi! Igen, az apja fia. Csilla is apja örökéből kapott, ahogy írtad. Az unokákkal együtt büszke lehetsz rájuk, úgy összességében szerencsére ez is éltet Téged.

Hogy magunkról is írjak egy keveset: Zsuzsa Londonban éli a művészek (festőművész, restaurátor) hol fent, hol lent életét, hol társsal, hol nélküle.

Kriszta gyógypedagógus, informatikus férjével együtt Budaörsön élve Máté unokánk érettségi utáni hova tovább, hogyan tovább nem kis gondjával a vállukon vannak.

Andi lányunk sebész szakvizsgájával, Ph.D. fokozatával a Sugárterápián próbálja elviselhetővé tenni betegei számára az elviselhetetlent. Nem az ő hibájából válásba torkollott házassága után egyedül neveli aranyos Ádám unokánkat, készítgetve az I. osztályra, a mi hathatós segítségünkkel is.

Mi, ha egy picit visszafogottabban is, éljük az intézeti mindennapjainkat. Ilcsi nemrég adta le az intézet igazgatását, én pedig professor emeritusként tevékenykedek.

Hál' Istennek, dolgozunk, vagyunk, alkalmasint álmodozunk, mert álom nélkül az életóra hamar lejár, megáll.

Debrecen, 2014. április 11.

Szeretettel ölelünk:

István

Ui.: Mellékeljük könyvünket, Zsoltnak a tudása és ismeretanyaga messze meghaladja az e könyvben foglaltakat, de az Addendumot azért a figyelmébe ajánljuk. – Csillának pedig úgy ajánljuk, hogy azok írták a benne lévő sorokat, akik akkor is, most is érzik Édesapja barátságát. – Neked pedig úgy, hogy ápoljuk azt, amíg megleszünk.

Szabó Zoltán Professzor Úr részére
Budapest

Szeretve Tisztelt Professzor Úr!
Kedves Zoltán bátyánk!

Sajnos indulásunkkor olyan dolog (nem egészségügyi) jött közbe, amely megakadályozott bennünket abban, hogy születésnapi ünnepségeden ott legyünk, pedig, ha valakik szerettek volna jelen lenni, mindketten azok lettünk volna.

Hogy miért? Mert benned egy olyan EMBERT tisztelünk és szeretünk, aki példájával, megnyilatkozásaival, humánumával és nem utolsó sorban ismeretanyagával első az egyenlők között is.

A szép emlékű Juhász-Nagy Sándortól is tudjuk, hogy micsoda hihetetlen kitartással készültél a nagy cél felé ott a kísérleti műtőben is.

Kevés embernek adatik meg, hogy azt érezzen a „szívcsere" szív nélküli szakaszában, hogy muszáj sikerülnie, mert a felkészültséged, a belehelyezett mérhetetlen munka ezt lehetővé tette számodra.

A találkozásainkkor is mindig ott lengett valami utánozhatatlan és megmagyarázhatatlan kellemesség, bölcsesség, kedves megjegyzéseid közepette is olyan „SzabóZoltános" volt ez mindig, még a karácsonyi nyomtatott szöveg melletti mindkettőtöknek jelzés is.

Ezt szerettük volna megköszönni személyesen, de talán ez a néhány sor most segít ebben.

Áldás legyen életeden, hogy tovább tisztelhessünk és szerethessünk.

Debrecen, 2010. január 22.

Ezt kívánja a keleti végekről:

István *Ilcsi*

Furka István *Mikó Irén*

Szepesi András Főszerkesztő Úr részére
Budapest

Mélyen Tisztelt Főszerkesztő Úr!
Kedves András!

Nagyon köszönöm a kiemelt figyelmességedet a lappéldányok megküldésével.

Nemcsak Ilcsinek szereztél igazán nagy örömet, hanem Nekem is. Tudod Én ezt kettős minőségben (társ+tanítvány) élem meg.

Ami a díjat illeti – ismerve az odaítélés menetét és végigtekintve a már eddig kapottaknak a névsorát – nagyon nagy elismerés számára, számunkra.

Kemény és becsületes munkával megdolgozott érte, s mint a tanítvány sikere nekem is melengeti a szívem.

Kedves András!

Már többször megfogalmazódott bennem olvasva a lapod első oldalait, hogy az ott leírtakat, a benne lévő igazságokat – összerendezve kicsit – nagyon biztatnálak, hogy könyv formájában meg kellene jelentetned, mert írásaid a közel történelem, megállapításaid igencsak helytállóak, kor- és kórrajz is, s ha úgy tetszik az utánunk következőknek pedig olyan lehetőség, amely tükröt állít elénk, hogy tanulságokat lehessen belőle meríteni.

A 7–8. lapszámban, írásod utolsó mondata így hangzik: „újra szólnak a harangok…most még van, aki kongassa!!!”

És most én úgy kongatom a harangokat: Bandikám, írd meg ezt a könyvet.

Debrecen, 2010. augusztus 23.

Szeretettel ölel öreg barátod:
István bátyád

Ui.: Majdan igényt tartanék egy példányra.

Tóth Csaba Professzor Úr részére

Mélyen tisztelt Professzor Úr!
Kedves Csaba!

Végtelenül sajnálom, hogy rangos születésnapi ünnepeden nem viszonozhatom azt a meleg, baráti és egyedi hangú és hangulatú köszöntésedet, amelyet Te voltál szíves az enyémen megtenni – melyet ezúton is köszönök –, de pont abban az időben, más városban, az első ízben adandó „Petri Gábor Érem" egyik kitüntetettje vagyok, s ezért nem tudok a laudációdon részt venni.

Az Isten áldását kérve annyi jót kívánok Neked, mint amennyit magamnak szeretnék.

Debrecen, 2005. augusztus 31.

Szeretettel:
István

Tréfás Györgyné részére
Debrecen

Kedves Katikám!

Több hete, hogy elment, ez a több hét könnyes szemű történések sorozata volt. – Meg kellett csinálnod, túl kellett élned. Gyuri emléke adott erőt Neked. Csodállak érte.

Tudom, hogy nehéz, iszonyúan nehéz, még akkor is, ha a barátok segíteni akarnak, de a maga után hagyott űrt pótolni lehetetlen.

Emlékezz arra, hogy akkor, abban a pillanatban, az utolsó villanásban megérinthette kezed, érezhette a belőled áramló, forró szeretetet – ezt vihette magával.

Ez örök életre szóló, felejthetetlen, kegyelmi pillanat volt.

Ami utána jött, az már nem ez a dimenzió volt. Kötelességek történését végig kellett csinálnod – szenvedned. Ezt azért tudod elviselni, mert Veled van, a lelkedben, szívedben.

Élni kell, élned kell, élni Gyurika emlékének ápolása miatt, élned kell, mert ez a lélek parancsa.

Debrecen, 2016. szeptember 9.

Szeretettel:
István

Vad Zsigmond Esperes Úr részére
Debrecen

Mélyen Tisztelt Esperes Úr!

Amikor családom nevében gratulálok megválasztásodhoz, örömmel tölt el, hogy egy mélyen érző, érdeklődő, világot látott lelkipásztorra bízták a nyájat.

Igaz, túl sokat nem találkoztunk, de az a kevés is számomra sokat mondott, meg a könyv, amelyet Tőled kaptam.

Bár párhuzamot vonni kettőnk közötti hivatásunk különbözősége miatt talán kissé merész, de annak idején, amikor engem is kineveztek valami belső erő boldoggá tett, bár tudtam a feladat és a felelősség igen nagy.

Ezt azért bátorkodtam megírni, hogy ezt az érzést kívánom, hogy megérezd, ami talán nem is emberi léptékű.

Az Isten vezéreljen és óvjon.

Debrecen, 2008. december 16.

Szeretettel köszönt:
Furka István

Veres Miklós részére
Budapest

Kedves Miklós!

Ebben a helyzetben megszólalni is nehéz, nemhogy még az elcsépelt „Vigasztalódást kívánok”-ot is megindulás nélkül kiejteni sem könnyű.
Az ész mondatja, ez a dolgok rendje, de az érzelem lázad, háborog: miért most és miért így?

Ez örökké megválaszolatlan kétség marad.

Hiába a sok segítő kéz – de ezt Neked kell végigszenvedned, amihez a Te bölcsességed, hihetetlen belső erőd adhat segítséget.

A zeneszerzőnek a zene, az írónak a toll ad menekvést; vedd elő az ecsetedet – tedd a szívedet a vászonra! Higgy nekem, az idősebbnek.

Miklós kedves, most gondolatban némán megszorítom a kezedet – ha ott lennék, sem tudnék másképp tenni.

Debrecen, 2018. január 4.

Szeretettel:
István

Dr. Villányi Kinga részére
Pécs

Kedves Kinga!

Megkaptam nagyon kedves leveled, köszönöm a „Szösszenetek”-ről írott elismerő soraid.

Igen. – Lenne még történet (nem is kevés), idő az még csakcsak összejönne, de a könyvkiadás nem olcsó mulatság...

„Kedves Mesterének a régi tanítvány” befejező soraid igazán melengették a szívem, egyben el is gondolkodtam.

Tanítvány? Tanítványok?

Nem dicsekvésképpen, de a számvetés szerint öt professzor (ebből kettő külföldön), hatodiknak Téged tekintelek. – Rászolgáltál, ha csak a lapban megjelent írásaidat is tekintetbe veszem: kiérett eszmefuttatás, komoly gondolkodás, alkotó elme. Büszke vagyok Rád. A docensek és főorvosok számát nem tudom.

Hála Istennek, a „fészekaljból” sokan sokra vitték.

Azt kérdezed, mi a manó az az Állatjóléti Bizottság?

Sok-sok évvel ezelőtt részt vettem – illetőleg felkértek – a Magyar Állatvédelmi Törvény megalkotásában is (1998). Ez egy eurokonform élhető szabályzás.

Ennek folyománya, hogy olyan munka- és kutatóhelyeken, ahol állatkísérletek folynak, vagy az állatokkal tesztelnek valamit, bizottságot kell létrehozni, hogy azt felügyelje, hogy a törvényeknek megfelelően folynak-e a dolgok. Ez, mint egy első szűrő működik, a második pedig a Megyei Kormányhivatalok illetékesei, a harmadik pedig a Budapesten működő Állatkísérleti Tudományos Etikai Tanács (ÁTET) mint kormányzati kinevezéseken alapuló szerv, aminek csak idevonatkozó felsőfokú végzettségű tagjai lehetnek. Ez a csapat 13 tagú és

ez tesz javaslatot országosan, hogy egy-egy állatkísérlet engedélyezhető vagy sem, komoly szakmai, megfontolt viták után.

Azért írtam hosszasabban, mint főszerkesztőnek, legyen rálátásod erre a dologra is. A kéziratoknak, amelyek állatkísérletekről is szólnak, ennek a szervnek az engedélyszámát kell feltüntetni igazolva az állatkísérletek legitimitását illetően. Ennek hiányában komoly bonyodalmak keletkezhetnek (ennek vagyok én választás alapján az alelnöke).

A Munkahelyi Állatkísérleti Bizottságok (MAB) nevét az ész-szerű javaslatra Állatjóléti Bizottságra kellett változtatni rendeletileg. Gondolom, így már érhető a dolog.

Halkan megjegyzem még, hogy ezen hivatali szerv mellett az akadémia is létrehozta az állatkísérletekkel kapcsolatos Osztályközi (biológiai, mezőgazdasági, orvosi) Bizottságát, amely az állatkísérletek elvi dolgaival, elvi állásfoglalásokkal foglalkozik, amely 17 tagú. Ennek vagyok az első vidéki választott elnöke.

Még egyszer elnézést a hosszabb, idődet is igénybe vevő írásért, de nem a dicsekvés, hanem a tájékoztatás vezetett.

Szegény András kínját átérzem – mint hajdani vesekő ürítő. Szerencsére – lekopogom – ez egy jó ideje elmaradt.

Gratulálok a „Magyar Urológia" remek számaiért, a megújulás kitűnőre sikerült. Külön élvezem írásaidat.

Debrecen, 2014. július 9.

Kellemes nyaralást kívánok mindkettőtöknek!

Szeretettel:
István bátyád

Vincze János Professzor Úr részére
Budapest

Igen Tisztelt Professzor Úr!
Kedves János!

Örömmel bontottam a borítékot leveleddel és újabb kötetetekkel, ami szerencsésen megérkezett.

Átfutva a tartalomjegyzéken meglepve vettem tudomásul a kis „szösszenetem" megjelentetését, amit ezúton úgy köszönök meg, hogy legújabb kötetemet nagyrabecsülésem jeleként átnyújtom, figyelmetekbe ajánlva.

Debrecen, 2015. június 24.

Nagyszerű munkátokat csodálva, köszönve,
tisztelettel köszönt a keleti végekről:

Furka István

Weinhoffer Judit Főorvosnő részére
Hévíz

Igen Tisztelt Judit!

Megtörtént a próbatétel. Ennek igazi súlyát csak az érzi, aki a terhet a védésig cipelte. Hadi nyelven szólva az ütközetre remekül felkészült, a csatát megnyerte.

Élvezni kell ennek eredményét – ami nem biztos, hogy azonnali lesz, de eljön majd az ideje. Most csak a jó munka utáni igazi fáradtság lazítja – zsongja át az embert. Ízlelgeti a munkája gyümölcsének ízét; tényleg megvan? biztos? már nem kell izgulni? Számtalan, magába rejtett, nem mindig kimondható érzés, gondolat űzi, hajtja az embert.

Megnyugodhatok? Gond nélküli napok jönnek? Csak ennek vagy annak élek majd?

…

Kedves Judit! Aki egyszer a tudományba valamilyen formában belekóstolt vagy megérintette, felfüggesztheti, szüneteltetheti, szűkítheti a tevékenységét, de abbahagyni aligha tudhatja.

A hétköznapok után megint jöhet az ünnepnap – azaz rendezni kell, hogy e remek munka kicsit kiegészítve könyvformát öltsön, hogy megint ünnepelni tudjon az ember, amikor kézbe veszi könyvét, fellapozza, érzi az új könyv utánozhatatlan, friss illatát és lelkével simogatja azt.…

E csodálatos érzést érje el és át, ezt kívánom szívemből!

Debrecen, 2017. július 10.

Nagyrabecsüléssel köszönti Önt:
Furka István

Ui.: Remélem, hogy megajándékoz majd egy példánnyal.

Weinhoffer Judit Főorvosnő részére
Hévíz

Igen Tisztelt Főorvosnő!
Kedves Judit!

Nem is tudom, hogy hogyan kezdjem e néhány sort, mert csak úgy tolulnak bennem a szavak, hogy elismerésemet megfelelő módon, úgy ahogy érzem, elmondhassam, az igazságot hűen kifejezve.

Idézve törékeny alakját, ez csak látszat lehet, mert aki a testet-lelket próbáló El Camino zarándokúton végigmegy, annak a törékeny alakja csak álca, hogy hű maradjak a Honvédséghez, mert csoda szívós fizikumot takar a test, csodálatos szellemmel pajzsolva. A legnagyobb elismerésemet fogadja ezért a tettéért.

A könyvformátumba öntött értekezése példaértékű, még akkor is, ha üríti a pénztárcát.

A magyar honvédelmi miniszter által a Honvédelem napja alkalmából adományozott „Honvédelemért" kitüntető cím első fokozata az Ön szorgos, hosszú időn át kitartó, megbízható, néhányak által irigyelt (ez nem baj) munkájának, emberségének szakmai elismerését fejezi ki. Ehhez csak őszinte gratulációmat tudom hozzátenni.

Sajnos én nem adhatok díjakat, bár annak a címe, például az Ön vonatkozásában az lenne, hogy „az izgalmat leküzdő, munkáját széles alapokra helyező, szerénységet mutató Humánus Doktor" plakett lenne.

Debrecen, 2018. július 11.

Szeretettel köszönti Önt a Keleti végekről:
Furka István

Utólevél

Találkozás ismét önmagammal

Sok levelet írtam különböző okoknál fogva, melyekben köszöntés, üdvözlés, részvétnyilvánítás volt sok más mellett.

Valahogy sikerült elkerülnöm az általánosságokat és a közhelyeket – így ha van is egy-egy ráutalás valamire, például születésnapi köszöntés – a levelek egyediek.

Szeretek megőrizni mindent, amit csak lehet, így ezek fennmaradtak. Most, hogy beletekintettem e levelekbe, sok-sok gondolatom visszaköszönt. Az, hogy ismét elővettem ezeket, az fogalmazódott meg bennem, hogy talán másokat is érdekelhetnének ezen villanásnyi eszmefuttatások. Kötetbe kellene rendezni az iratokat, mi más címen, mint „Levelek".

Megkérdeztem barátaimat, mit szólnak az ötlethez?

– Remek idea, már csak azért is, mert szeretjük írásaidat.

Szerintem ez kevés, nem teljes érv a megjelentetés mellett.

– Elfogultak vagytok velem szemben. – Így a töprengésem.

– Nem vagyunk – jött a válasz. – Mert ha nem tartunk valamit jónak, azt is megmondanánk.

Elfogadtam az érvelést, mert hát ők igaz barátaim. Az igaz barát a hibát is felfedi.

Sok levelet ismét elolvastam és még mindig kétségek gyötörtek, hogy igen vagy nem.

Akkor mégis mi volt az, ami a megjelenés mellé billentette a mérleg nyelvét?

Az eddigiekből látszik, hogy vívódtam, igen, vívódtam, nem is keveset.

Szeretem a történelmet, és ha tehetem (emeritus létemre alig van időm), szeretek ilyen jellegű írásokat böngészni – riportokat, eszmefuttatásokat hallgatni. Több ilyen jellegű munka amellett érvelt, hogy a személyes írások, naplók árnyaltabbá tehetnek egy-egy korszakot, illetőleg egy-egy személyiség természetrajzát. Azt is állították, hogy nemcsak maga a tények közreadása fontos, hanem sokan „olvasnak" a sorok között is.

Ezek a levelek húsz mozgalmas évet ívelnek át.

Így hát döntöttem, hogy akkor legyen.

Ha legyen, hát milyen formában?

Eddigi könyveim míves alakban jelentek meg a debreceni több évszázados nyomdai hagyományokhoz kötődve. Az elismerés természetesen a magas minőségű segítőimen múlt, akik ahogy mondani szokás, apait-anyait beleadtak.

A szerkesztés természetesen a társamé – csodálom türelmét, aprólékos, mindenre kiterjedő, odaadó munkáját. Hogy hogyan fogja és milyen rendezőelvek alapján összeállítani e könyvet? – Az még a könyv születése előtt számomra is rejtély. Rendszerező elme, e vonatkozásban nekem ennyi elég.

A nyomda felé az anyagot előkészítő személy most is Edit – a nagy szakértelemmel rendelkező, tapasztalt, a legmerészebb elképzeléseimet is formába öntő szakember úgy, hogy a mellékesebb, például az oldalak számozásának helye, formája is összhangban legyen a mondanivalóval. Ehhez jön még a hite és a szakmai szeretete.

Vera, a billentyű-virtuóz, leírta ezt az egészet, sokszor többször is, mert a sok telefonon való diktálásból elhallás is adódott, így bizony javítani kellett időnként.

Akkor most jön az én elképzelésem. Jaj, mit gondolnak most ők, a kivitelezők? Milyet álmodtam?

Íme:

Nem szeretném, ha kemény fedele lenne a könyvnek. A leveleket általában papírlapra írjuk, és ezzel szeretném ezt kifejezni. A levelek, azaz a borítékok összevisszaságban, több természetes falevéllel legyenek a borítón, egy kellemes halványsárga vagy világos színű alappal, s talán barna, írott betűtípussal lenne szép. A szike az marad, mert ez állandó, ránk jellemző embléma. Az oldalszám, ha jól nézne ki, stilizált borítékformában. Elöljáróban ennyi az elképzelésem.

Jaj, majdnem megfeledkeztem a tartalomjegyzékről – fogalmam sincs, hogy milyen legyen, hol és milyen rend szerint.

Elmondtam, hogy milyet szeretnék, ha jobbat ajánlanak, az nyer.

E levél címének azt adtam, hogy „Találkozás ismét önmagammal".

Igen, furcsa, hogy ismét olvasom e leveleket.

Távol álljon tőlem, hogy keseregjek, de több levélben említettem az öregek megbecsülését, de ez nem szenved ma csorbát? Egyáltalán az öreg csak nyűg? Ugye, azt milyen könnyen el lehet felejteni, hogy a mostani öregek akkor segítettek, utat mutattak, jó irányba tereltek? A bemutatkozásokkal kapcsolati tőkét adtak, a delegálásokkal a bemutatkozásokat segítették, amely most bőven termi a gyümölcsét, az önzetlenül átengedett tudományos témák ma is sikereket jelentenek.

Hálásnak lenni? Visszaemlékezni? Ugyan már! – E fogalom kiment a divatból. A haszonelvűség! – Az igen, ez az igazi. Többször írtam ezekről és most ismét találkoztam a valóságban ezekkel, egy kicsit önmagammal is.

Jövendölés, megjegyzés, mostani valóság?

Többször írtam arról, hogy segítjük egymást, ez is kiment a divatból. Miért? Ma az a ki nem mondott alapelv: legyűrni, ledarálni, mindent én csináltam, magamat mindenek elé he-

lyezni. – Én, a nagy… kicsoda? Talán egy felfuvalkodott lufi, ami ki is pukkanhat. – Semmi szeméttélesz.

Értékvesztés – tévesztés. Erről is írtam. Elavult. A tapasztalat? – Lehet, hogy számít valamit, de ma már …. mások, sokkal jobbak vannak…, de a régiek nélkül ti itt lennétek? Az elvek mindig változnak, biztos ez? A vérzést csillapítani kell, ez az alapelv, a módszer változhat, akkor ez hogy is van?

A kíváncsiság, a kétkedés, másként is lehet. Újabb kérdést tesz fel a gyakorlat. Igen. – Ez visz előre. Kavargó gondolatok, indulatok, és megint találkoztam önmagammal.

Jó néhány levelemben említettem, hogy ha menni kell a mindenélők útján, akkor a szeretteimet, az igaz, egymást tisztelő és szerető barátaimat, az általunk megteremtett alkotó és megértő légkört, amelyet megteremtettünk, a hozzám ragaszkodó tanítványaimat sajnálom itt hagyni.

De az a posványos, értékvesztő és ijesztő világ a maga gazemberségével, bennünket körülvevő, besározó magatartásával sajnálni való itt hagyni?

Talán a tisztesség, az emberség, a másik megbecsülése, a segítőkészség, az egyenesség, a hazaszeretet, a szeretet még az őszi lombhullásban is a szép, gyönyörű színeket idézi.

Jó lenne maradni, ameddig csak lehet.

Furka István

Tartalom

Előlevél *4*

70.

Bagdi Károly és Miklósi Ferenc részére *7*
Baradnay Gyula Professzor Úr részére *8*
Bauer Miklós Professzor Úr részére *9*
Erdélyi Béla Főorvos Úr részére *10*
Facskó Andrea Tanárnő részére *11*
Dr. Gamal E. Mohamed Igazgató Úr részére *12*
Gergely Judith Professzornő és
Kulcsár András Professzor Úr részére *13*
Gervain Mihály Főorvos Úr részére *14*
Gregus Erika Főorvosnő részére *15*
Keszthelyi István Főorvos Úr részére *16*
Kósa Csaba Főorvos Úr részére *17*
Kóti Árpád és Felesége részére *18*
Lelovics Zsuzsanna részére *19*
Miske László Művész Úr részére *20*
Orgován György Professzor Úr részére *21*
Országh László Főorvos Úr részére *22*
Pál Marianna Főorvosnő részére *23*
Palágyi Ernő Polgármester Úr részére *24*
Palágyi István Főorvos Úr részére *25*
Papp László Tanár Úr részére *26*
Pintér József Professzor Úr és Felesége részére *27*
Plank András részére *28*
Rák Kálmánné Professzorné Asszony részére *29*

Szabolcsi Miklós és Felesége részére 30
Szabó Zoltán Professzor Úr részére 31
Dr. Szentkereszty Béla Tanár Úr részére 32
Szentléleki Károly Főorvos Úr részére 33
Tamás Róbert Főorvos Úr és Felesége részére 34
Tréfás György Színművész Úr és Felesége részére 35
Varga Béláné részére 36

80.

Bacskó György Főorvos Úr részére 38
Bács Zoltán Kancellár Úr részére 39
Balla Gábor részére 40
Bende Sándor Tanár Úr részére 41
Berta András Professzor Úr részére 42
Bezsilla János Főorvos Úr részére 43
Bíró Sándor Professzor Úr részére 44
Bitskey István Akadémikus Úr részére 45
Bodolay Edit Professzornő részére 46
Boros Mihály Professzor Úr részére 47
Czink Irén Főorvosnő részére 48
Csepura Olga Főorvosnő részére 49
Csernoch László Professzor Úr és Dr. Balatoni Ildikó részére 50
Csiba László Professzor Úr részére 51
Damjanovich László Professzor Úr részére 52
Dr. Deák Ádám részére 53
Dombrádi Viktor Professzor Úr részére 54
Erdődi Ferenc Professzor Úr részére 55
Fekete Károly Püspök Úr részére 56
Fekete Károly Professzor Úr részére 57
Fekete Sándor Professzor Úr részére 58
Földes István Professzor Úr részére 59

Galuska László Professzor Úr részére 60
Gergely Judith Professzornő részére 61
Gergely Lajos Professzor Úr részére 62
Győry Kálmán Akadémikus Úr részére 63
Gyurkó György Főorvos Úr részére 64
Hallay Judit Tanárnő részére 65
Dr. Hamar Attila részére 66
Hegedüs Csaba Dékán Úr részére 67
Imre Sándor Tanár Úr részére 68
Jancsó Gábor Tanár Úr részére 69
Kalapos István Tanár Úr részére 70
Dr. Kapusz Nándor Főtanácsos Úr részére 71
Kertai Pál Professzor Úr részére 72
Kincses Zsolt Főorvos Úr részére 73
Dr. Kiss Ferenc részére 74
Kövendy Tamás részére 75
Lampé László Professzor Úr részére 76
László Ákos Művész Úr részére 77
Dr. Lengyel Adrienn részére 78
Lepp István részére 79
Lukácskó Zsolt és Felesége részére 80
Major Csaba Mérnök Úr részére 81
Mátyus László Dékán Úr részére 82
Mohos Nagy Éva Tanszékvezetőnő és Miske László Művész Úr részére 83
Molnár László és Szerdi Zsuzsanna részére 84
Molnár Péter Professzor Úr és Dr. Trinn Csilla Főorvosnő részére 85
Nagy András Főorvos Úr részére 87
Nagy Sándor részére 88
Nyirkos Istvánné Professzorné Asszony részére 89
Oláh Éva Professzornő részére 90

Palágyi István Főorvos Úr részére *91*
Páll Dénes Professzor Úr részére *92*
Pardavi Gábor Főorvos Úr részére *93*
Dr. Pető Katalin részére *94*
Dr. Rák Kálmánné Dr. Macher Anna
Professzorné Asszony részére *95*
Dr. Román Judit és Kiss Ferenc részére *96*
Rőth Erzsébet Professzornő részére *97*
Sápy Péter Professzor Úr részére *98*
Sefcsik István Főorvos Úr részére *99*
Serfőző József Tanár Úr részére *100*
Simon Gizella Főorvosnő részére *101*
Svéd László Tábornok Úr részére *102*
Szabó Zoltán Tanár Úr részére *103*
Szentmiklósi József Tanár Úr részére *104*
Szepesi Kálmán Professzor Úr és
Dr. Szűcs Gabriella részére *105*
Szilágyiné Kajtácsi Szilvia részére *106*
Szokoly Miklós Tanár Úr és Felesége részére *107*
Szöllősi János Professzor Úr részére *108*
Szűcs Géza Főorvos Úr részére *109*
Takács Erzsébet Ildikó Tanárnő részére *110*
Tósaki Árpád Professzor Úr részére *111*
Dr. Tóth Enikő részére *112*
Tóth Imre Főorvos Úr részére *113*
Dr. Tóth László részére *114*
Tóthmartinez Adrienne Főorvosnő részére *115*
Tóth Zoltán Professzor Úr részére *116*
Tréfás György és Felesége részére *117*
Turchányi Béla Tanár Úr részére *118*
Vad Zsigmond Esperes Úr részére *119*
Ványolos Erzsébet részére *120*

Varga Gábor részére *121*
Varga József Tanár Úr részére *122*
Vásárhelyi Ferencné és Férje részére *123*
Dr. Villányi Kinga részére *124*
Wéber György Professzor Úr részére *125*
Záborszky Zoltán Professzor Úr részére *126*

Válogatott levelek

Abonyiné Erzsébet részére *128*
Bacsó Judit részére *129*
Dr. Benyeda Zsófia ügyvezető igazgató Úrnő részére *132*
Bertók Lóránd Professzor Úr részére *133*
Faller József Professzor Úr részére *134*
Fehér Dezső Professzor Úr részére *136*
Hadházi Dorottya részére *138*
Hagymási József Főorvos Úr részére *139*
Imre László Akadémikus Úr részére *141*
Kékesi Violetta Tanárnő részére *142*
Kiss János Professzor Úr részére *143*
Kiss Jánosné Professzorné Asszony részére *144*
Dr. Kiss Judit és Dr. Kiss András részére *146*
Dr. Kocsis Elemérné részére *147*
Kő Pál művész Úr részére *148*
Lelovics Zsuzsanna részére *150*
Lipták András Akadémikus Úr részére *152*
Major Csaba Mérnök Úr részére *153*
Mészáros Lajos részére *154*
Mohos Nagy Éva Professzornő részére *155*
Nagy Béla Akadémikus Úr részére *156*
Dr. Németh Norbert, az ISEM Elnöke részére *157*
Nyirkos István Professzor Úr részére *159*

Páll Dénes Professzor Úr részére..... 161
Dr. Papp László Polgármester Úr részére 162
Pintér Józsefné Professzorné Asszony részére..... 164
Rácz Péter Professzor Úrnak és Feleségének..... 165
Rácz Péter Professzor Úr részére..... 166
Rozsos István Professzor Úr részére 167
Rőth Erzsébet Professzornő részére 168
Svéd László Professzor Úr, Tábornok Úr részére 169
Dr. Somogyvári Kálmánné részére 170
Szabó Zoltán Professzor Úr részére..... 172
Szepesi András Főszerkesztő Úr részére 174
Tóth Csaba Professzor Úr részére 176
Tréfás Györgyné részére..... 177
Vad Zsigmond Esperes Úr részére..... 178
Veres Miklós részére 179
Dr. Villányi Kinga részére..... 180
Vincze János Professzor Úr részére..... 182
Weinhoffer Judit Főorvosnő részére 183
Weinhoffer Judit Főorvosnő részére 184

Utólevél..... 185

A Szerző a *Levelek* közreadásával egyedi formát választott, mert nemcsak a címzettekhez írottak láttak benne napvilágot, hanem ami még fontosabb, az abban lévő gondolatok jellemzik a levelek alkotójának ízlésvilágát.

A történészek szerint ez a kifejezetten egyéni közlésforma segít egy-egy kor tökéletesebb megítéléséhez az egyénekhez intézett leveleken keresztül.

A szép stílusú levelek szép magyarsággal íródtak – olvasmányosak. A levelek megjelenési formái is egyediek – ajánlom az Olvasók figyelmébe.